

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

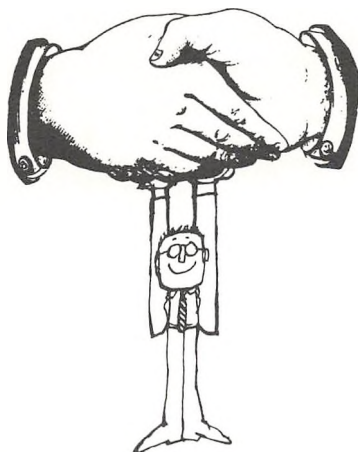
Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**HERLUFSHOLM
KONTAKT
FEBRUAR 1987**

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

INDHOLD

<i>Fra Redaktionen:</i> Om at »skimme« værdierne.....	1
<i>Clara Elisabet Bryld:</i> Anmeldelse af Skovkloster - en skoles forhistorie...	3
<i>Hanne Laursen:</i> Trolletale 1987.....	5
Set og Sket.....	7
Folk og Fæ.....	8
<i>Mads Nielsen:</i> Det andet Herlufsholm, Bent Madsen.....	10
<i>Pram Gad:</i> Volleyball og Fair Play.....	12
Forårskoncert.....	13
<i>Pram Gad, Helene Gottlieb:</i> Rap-S-porten.....	14
Teater i undervisningen?.....	16
<i>Barbro Saul, Lars Nielsen:</i> Paris by Day.....	17
<i>Marianne Olsen:</i> Fløjtespil og begravelsesleg.....	18
<i>Dan Løhde Otzen:</i> Anmeldelse af Der bliver ingen Trojansk Krig.....	19
Konkurrencen om Trolleprisen 1987.....	21
Dramakonkurrencen, præmierede manuskripter.....	23
<i>Jens Fink-Jensen:</i> Digtende Herlovanere 1987.....	24
<i>Lyrikkonkurrencen:</i> Vindende klasse.....	25
»Dommernes udvalgte«: Elevdigte.....	26
<i>Lisbeth Hein Christiansen:</i> Det er dit valg - enakter.....	29
<i>Nis Beck:</i> Fællesarrangement, Arabisk kultur og Vesten.....	32
<i>Birg. Justesen:</i> Fællesarrangement, Rejse i Indien.....	33

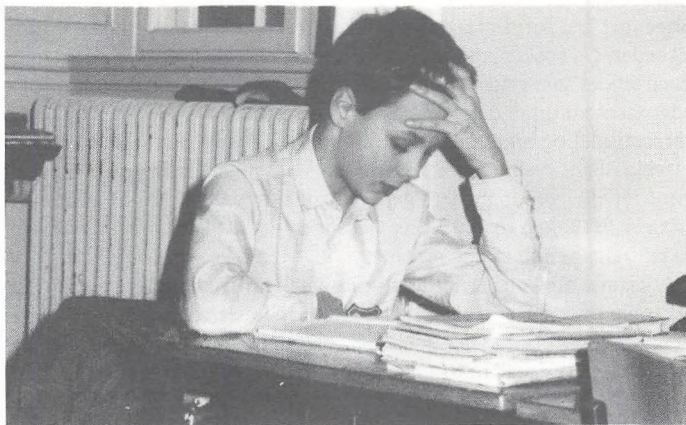

FEBRUAR
1987

HERLUFSHOLM KONTAKT

UDGIVER:

Herlufsholm Skole. Bladets formål er at styrke forbindelsen mellem skolen og hjemmene, og dets spalter står åbne for læserindlæg som skønnes at være af almen interesse for læserkredsen. Redaktøren vælges af lærerrådet. Kontakt udkommer tre gange i løbet af et skoleår og uddeles gratis til skolens elever og deres hjem.

Om at »skimme« værdierne

Netop nu myldrer det frem med sikre forårsbebudere, vintergæk og erantis. Også på andre felter bryder ting frem: gymnasiereform, nye bekendtgørelser for dansk og historie, forslag om ændring af regler for tilskud til private skoler. Hvordan disse tegn skal fortolkes, er det for tidligt at fastslå. Men Kontakt har allerede bedt om bidrag og kommentarer til det kommende nummer hos nogle af dem, der har skoenne på.

Fremtiden er imidlertid ikke bare hvad vi bliver tvunget til af love og nye regler. Den er naturligvis også hvad vi *ønsker, vil og kan*. Skal kostskolen udvides på bekostning af dagskolen, f.eks. ved en udvidelse af pigeafdelingen? Eller skal Herlufsholm fortsætte de sidste årtiers kurs og styrke vekselvirkningen mellem dag- og kostelever, mellem specialiseret institution og integreret funktion i det omgivende samfund? Og kan dagskolen fortsætte tilfredsstillende også uden overenskomst med amtet? Problematikken hænger sammen med rekrutteringsproblemet: Skal vi fortsat styrke grundskolen, eller indskrænke – evt. helt skippe 6.-10.-klasse som Sorø har gjort? Skal vi satse på en form for helhedsskole for de 12-19 årige.

Den fremtidige kurs må overvejes til stadighed – og nye ideer kan dukke op. De private gymnasiers rektorer har været på studietur til engelske skoler, og rektor Gert Olsen har lovet os indtryk fra turen i næste nummer af Kontakt.

Diskussionerne om skolens midler og mål er væsentlige, fordi de må være den egentlige baggrund for den bølge af »sales-talk« som er blevet moderne i forbindelse med konkurrencen om elever. Flere skoler har forsøgt at markedsføre sig med poppet orientering og dyre reklamekroner i ryggen. Der er i denne højtråben kun ét gran af fornuft: at skolen ikke er en verden for sig selv og derfor heller ikke bør være selvtilstrækkeligt lukket. Den er faktisk rammen om mange værdier, som vi må dele med andre, hvis de skal bevares.

REDAKTION:

Vagn Andersen
Hans-Jørn Bentzen
Jørgen Hvidfelt Nielsen
Mads Nielsen-redaktør
Poul Bentzen-foto

ADRESSE:

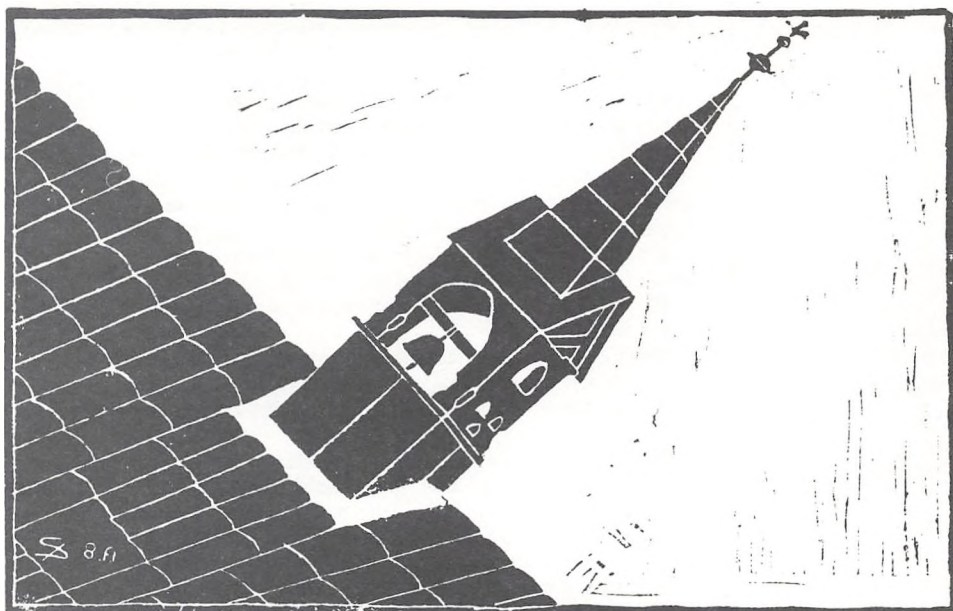
Herlufsholm Skole,
4700 Næstved

En af de værdier, som det kan være sværest at »sælge« både til unge og deres forældre, er de arbejdsformer og holdninger til arbejdet som vi forsøger at udvikle – ikke mindst på Herlufsholm. Hvis nogen tror at 35-timers uge har nogen aktualitet for en gymnasieelev med 30 konfrontationstimer (snart 32) på skemaet, så kender de ikke meget til det virkelige liv. Hjemmearbejdet i form af lektier og ikke mindst *studier*, selvstændige opgaver af anseeligt omfang, er en realitet. På kostskolen og i dagelevens hjem er det noget man må respektere – men ikke ynke de unge for! Det forpligter os imidlertid til at skaffe dem de bedst mulige betingelser og studiemuligheder. Og specielt må skolen hjælpe dem til gode arbejdsformer, bl.a. ved at formulere hjemmearbejdet som velovervejede forberedelse til eller efterbehandling af arbejdet på klassen. I lektiedebatten kommer de mest skeptiske røster ofte fra dem som har oplevet lektier som disciplineringsskik og hjemmearbejde som straf. Den anvendelse er naturligvis tåbelig.

Men noget endnu mere tåbeligt har voksgenerationen nok et kollektivt ansvar for: nemlig vores ødelæggende indsats gennem snart mange år for at gøre børn og unge til »skimmere«. Idag er det ingen dyd at læse; slet ingen dyd at *læse meget*, endsiige *langsomt* og *fordybende*. Eventuelt »skimmende« og hurtigt, ja. Men ikke *indlevende* eller *oplevende* eller *analyserende*. Og dermed bliver læsning og studium heller ikke noget der fører til forandring og handling i en selv eller andre. Dette være ikke sagt imod læsetræning og læsekurser, men imod udbredte tendenser i vores brug af massemedier, billeder og musik. Og imod den naive mishandling af faget dansk og dets grundfærdigheder som er sket gennem mange år. Den har gået hånd i hånd med motivationspædagogikken, der mener det er vigtigere at have lyst på forhånd end at føle lyst og glæde ved udbyttet bagefter.

Læsning og studium må derfor tilbage til ære og værdighed, gerne understøttet af læsetræning på andet end skimme-plan. Det vil for øvrigt passe godt ind i den respekt for orden og disciplin, som Herlufsholm håndhæver. Den form, nemlig, som kommer indefra og er selvvalgt. Den påtvungne orden, den autoritære disciplin, den kan man passende reservere for åndelige burhøns og »skimmere«.

...fra Redaktionen

Søren Østergård, 8.a.

»SKOVKLOSTER – EN SKOLES FORHISTORIE«

Clara Elisabet Bryld.

*At nattens tid skal tages i agt,
forkynder jeg de lærde.
I tillid til Guds tegn er jeg
bebuder af hvilen.*

Sådan lyder den danske oversættelse af den latinske indskrift på Herlufsholm kirkes lille middelalderklokke; det er klokken med den lyse, spinkle klang, som man kan høre kime ved særlige lejligheder som f.eks. nytårsnat. Lyden af den lille klokke i den mørke nat skaber sammen med stedets stilhed og de uoplyste bygninger en stemning af fortid. Man bliver mindet om, at skolen er vokset frem af et gammelt kloster.

Med bogen om dette kloster, »Skovkloster – en skolens forhistorie«, har lektor Kristian Olsen, der i mange år har undervist i latin og fransk på Herlufsholm, sat sig for at indvie sine elever og andre interesserede læsere i nogle af de væsentligste skriftlige kilder til klostrets historie. Dette kildemateriale er affattet på latin; det omfatter blandt andet det ældste fuldstændigt bevarede dokument udstedt i Norden, nemlig Erik Lams gavebrev af 21. marts 1140. Men også klostrets stiftelsesbrev af 29. november 1135 (i kopi fra 1245), gavebogen fra 1528, dødebogen der går til 1503 samt en årbog, der navnlig dækker begivenheder i 1200-tallet, er medtaget i udvalg. Desuden får vi besked om de næsten ulæselige latinske indskrifter på 11 ligsten fra klostertiden i Herlufsholm kirke og til allersidst indskrifterne på de 3 klokker.

At dokumentationen er på latin, skal ikke forskrække læserne. Kristian Olsen har forsynet samtlige tekster med en paralleloversættelse, og takket være disse oversættelser kan det komplicerede materiale for første gang komme til en større læserskares kendskab. Ligeså vigtigt er det, at oversættelserne er forsynet med noter og henvisninger, der forklarer vanskelige enkeltheder i teksterne.

Disse tekster er værdifulde ikke blot for Skovklosters historie, men også for vores viden om de danske klostre i almindelighed, fordi kildematerialet er så fyldigt. Kristian Olsen har desuden skrevet en almen redegørelse for middelalderens kirke, som er en hel lille kirkehistorisk oversigt i sig selv: I en forbilledlig klar form fortæller Kristian Olsen om forskellen på den katolske og protestantiske lære, om det tidlige klosterliv og dets baggrund og om de forskellige munkeordener i Europa.

Munkene på Skovkloster var benediktinere. Deres hverdag var fuld af opgaver: de deltog i messer og afsang tidebønner; de drev mønsterlandbrug og gav sig af med skibsbyggeri; desuden sørgede de for brød og boliger til fattige og gamle mennesker. Endelig må vi ikke glemme, at det navnlig er klostrenes fortjeneste, at den latinske og græske litteratur er bevaret for eftertiden. Mange munke var lærde og studerede og sørgede for, at de gamle tekster blev skrevet af. Dette skete også på Skovkloster. Kristian Olsen har en interessant oplysning om, at benediktinerne underviste oblati, d.v.s. drenge, der boede og gik i skole hos munkene. Disse drenge lærte at læse og skrive og var således de tidligste »kostskoleelever« på stedet.

ANMELDELSE:

OLSEN, KRISTIAN: SKOVKLOSTER – EN SKOLES FORHISTORIE, 134 SIDER, LATIN OG DANSK, KR. 25,-.
KLASSIKERFØRENINGENS KILDEHÆFTER.
DISTRIBUTION: KILDEBO 19, 9800 HJØRRING.

For mange mennesker står middelalderen som en barsk og grum tid, en slags mørkeperiode mellem den lysende oldtid og den strålende renæssance. Denne opfattelse går tilbage til romantikken i det forrige århundrede, hvor man ikke vidste så meget om middelalderen

som vi gør i dag. Den romantiske opfattelse af middelalderen krævede heltedige riddere, overtroiske munke og dertil helst lidt spøgeri, et par drager og uskyldige jomfruer. Dette uvirkelige, ja nærmest eventyrlige billede er selvfølgelig forladt i dag, men har alligevel sat sit præg. Derfor er enhver dokumentation så vigtig, ikke mindst kilder, der viser, hvordan man levede til daglig. Som et af eksemplerne på ny dokumentation og dermed ny viden om middelalderen kan jeg nævne de seneste udgravninger af det middelalderlige Svendborg. Disse udgravninger viser, at tidens mennesker gennemsnitligt både var højere og bedre ernæret end 1600-tallets befolkning; de drev mere udstrakt handel og var bedre organiserede end hidtil antaget. Man har tilmed fundet ud af at klimaet var behageligere med varmere somre og mildere vintre. Disse nye resultater skyldes, at man har brugt naturvidenskabelige metoder på materialet.

Jeg nævner Svendborg, fordi resultaterne dér peger i samme retning som Kristian Olsens bog om Skovkloster. Gennem bogens dokumentation og grundige udlægning får man som læser besked om de *faktiske* forhold i tiden i et lille hjørne af verden. Munkene sad ikke konstant med foldede hænder og lod passivt verden gå sin skæve gang. Gennem klosterinstitutionen greb de ind og organiserede det landbrugsmæssige, juridiske og sociale liv. Og gennem forpligtelsen til at studere bibelen kom klosteret også til at fungere som det første skolevæsen i Danmark. (At mange mennesker var analfabeter til langt ned i det 19. århundrede skal man ikke bebrejde klosterne!)

De gamle benediktinermunke på Skovkloster er borte for stedse. Men deres praktiske indsats på stedet er med Kristian Olsens bog gjort tilgængelig for alle. Der ligger et stort slid og en megen stor viden bag bogen. Når man tænker på, at den er skrevet i lærerens såkaldte fritid, efter endt skoledag og samtidig med forberedelserne til næste dags undervisning, kan det ikke undre, at Kristian Olsen selv nu og da må have hørt den lille middelalderklokke ringe for sit øre – og naturligvis på latin:

Tempus ego noctis servandum predico doctis signo freta Dei prenuncia sum reqviei

Lærd – doctus – det er Kristian Olsen, og han er også pædagog. Læsere, der er begejstret for Umberto Ecos store roman, Rosens navn, om livet i et italiensk kloster i middelalderen, bør også læse »Skovkloster – en skoles forhistorie«. Kristian Olsens tekster er ikke som Ecos en demonstration af tidens forskellige teologier. Men den viser omhyggeligt hen til den hverdag i klosteret, der var en forudsætning for, at de teologiske diskussioner kunne blomstre blandt de lærde munke i højmiddelalderen.

*Clara Elisabet Bryld,
latinlærer på Kildegård Gymnasium,
Hellerup, opvokset i organistboligen på
Herlufsholm 1942-1961.*

Munk.

Træfigur fra Skovklosters Kirke.

Hanne Laursen, født Juel Møller, fortæller selv i talen om sin adkomst til trolletalerværdigheden og om anledningen til at taleren for første gang nogensinde var en kvinde. Den højtidelige spænding før og under talen blev da også for første gang i trolleandagtens lange historie udløst i elevernes spontane klapsalver: Godt brølt løvinde! Der blev ikke talt for døve øren.

TROLLETALE 1987

Hanne Laursen.

*Diple af begge køn, hørere, gammelherlovia-
nere og øvrige gæster!*

Da jeg af Heis blev opfordret til at holde årets Trolletale, blev jeg noget overvældet og følte mig ikke umiddelbart kompetent til at løse en sådan opgave, men ved nærmere eftertanke fandt jeg, at det var en udfordring, jeg måtte tage op – som en logisk konsekvens af den udvikling, skolen har gennemgået fra 1966, da man begyndte at optage dagelever i gymnasiet – både piger og drenge – og til i dag, hvor Birgitte Gøye Gården nu har været en realitet i over et år, og plene er blevet forbavsende godt integreret, hvis man skal tro de implicerede parter.

Løvrigt er det jo ikke første gang, jeg er traditionsbryder. Som det vil være mange gammelherlovia- nere bekendt, fik jeg sammen med daværende rektor Friis-Hansens 2 døtre i 1940 – på grund af tidernes ugunst – tilladelse til at følge undervisningen på skolen og blev som den første pige dimitteret i 1943.

En tredje omstændighed, som måske efter min mening kvalificerer mig i endnu højere grad til dette ærefulde hverv, er at jeg er født på Herlufsholm – oven i købet på vuen – den gamle øverst oppe i Klosterbygningen, hvor der nu er musik- og formningslokaler. Mine forældre var de første vue-forældre, og jeg har fået Herlufsholm så at sige ind med modernælken. Ord som »vue« og »lue« og »lal«, »stark«, »kark«, »dek«, »vyle« og »ryle« indgik i mit allertidligste ordforråd, og jeg kan endnu mærke den specielle lugt af drenge og bøger og støv, der var på »luen«, hvor vi børn fik lov at lege i ferierne.

Mine første 10 leveår boede jeg tæt op ad skiftende generationer af vuebeboere. Jeg betragtede dem nærmest som en slags halvgu-

der – som barn nærer man jo den største ærefrygt for dem, der er blot et eller to år ældre end en selv. Vi lærerbørn havde naturligvis i endnu højere grad end diplene de mest pragtfulde muligheder for fritidsaktiviteter året rundt, og den indflydelse, som de naturskønne omgivelser har haft på os som på alle Herlufs og Birgittes drenge og piger, kan næsten ikke vurderes højt nok. Det forstår man mere og mere, jo ældre man bliver.

Jeg har altså oplevet Herlufsholm som hørerbar, som dagelev, og endelig som dipel- mor, jeg er døbt og konfirmeret og viet her i kirken, og det ene af mine børn er døbt, det andet konfirmeret her, så min tilknytning til Herlufsholm ligger på alle planer, og jeg har utrolig meget at være dette sted taknemmelig for.

Trollemorgen her i kirken er vel nok den smukkeste og mest højtidelige tradition, vi herlovia- nere har, og emnet for Trolletalen har da også igennem årene ligget usvigelig fast: vi mindes stifteren, Herluf Trolles, fødselsdag, hans fremragende egenskaber på alle områder og hans store dygtighed. Men som en af de første Birgittinere på skolen er det vel ret naturligt, at jeg benytter denne Trolledag til specielt at fremhæve Birgitte Gøyes indsats, da vi jo ikke har en Gøyedag – for uden Birgitte Gøyes indsats – intet Herlufsholm! En tidligere Trolletaler har været inde på det samme, nemlig Klaus Aarup i 1983, hvor han bl.a. talte om Birgitte Gøyes pligtfølelse og stærke vilje til at gennemføre det projekt, som hun og hendes mand havde planlagt.

Birgitte Gøye blev født i 1511, men hendes fødselsdag kendes ikke. Det kunne være i dag, men der er også 364 andre muligheder. Efter den tids skik blev hun som 14-årig trolovet med en adelsmand, som vel har forekommet hendes far et passende parti. Han passede imidlertid ikke Birgitte, og 17 år gammel trak hun sit ægteskabsløfte tilbage og gjorde der-

med oprør mod gældende skik og brug. Det viser noget om hendes viljestyrke og kompromisløshed, og da hun mange år senere blev gift med Herluf Trolle, er der ingen tvivl om, at det var af tilbøjelighed. Da havde hun ventet i 12 år på, at Kongen skulle ophæve hendes første trolovelse.

Det var Birgittes medgift, Hillerødholm, der blev mageskiftet med Skovkloster, og det var Birgitte, der efter Herlufs død måtte kæmpe en lang og sej kamp mod sine slægtninge for at få dem til at anerkende Herlufsholms fundats som en skole for »menige« edlinge og andre ærlige mænds børn«. Hun kæmpede lige så ihærdigt for skolens eksistens, som hun havde kæmpet for sin ret som et frit menneske til selv at vælge sin ægteemand. Hun stod dog ikke alene, hun havde venner ved hoffet, blandt andre enkedronningen.

De, der overværede opførelsen af Mads Nielsens kirkespil ved Skovklosters 850 års dag i 1985, blev præsenteret for en kvinde, der midt i sorgen over Herluf Trolles død er fast besluttet på at føre den plan ud i livet, som de i fælleskab har udtænkt. Hun havde ikke selv fået nogen boglig uddannelse – latin forstod hun ikke – men hun var overbevist om, at lærdom og opdragelse af ungdommen efter de nye humanistiske idéer var det bedste, man kunne investere i – at gods og guld ikke i sig selv var noget værdifuldt, men at dets værdi lå i, at det kunne anvendes til et godt formål – derfor gav hun afkald på ethvert krav på skolens gods og dermed på sit hjem. Hun slipper dog ikke kontakten med skolen, idet kongen udnævner hende til skolens første forstander – med et citat fra Mads Nielsens skuespil: »...endelig kan Vi, Danmarks Konge, overlade den højeste indsigt med skole og gods i hænderne på rigets rankeste kvinde. Fru Birgitte Gøje, vil I overtage dette hæderfulde hverv og ansvar: på Kongens vegne at være Herlufsholms Forstanderinde!« Hvortil Birgitte svarer: »Med Guds hjælp – og gode kræfters støtte. – Måtte Herren velsigne vor gerning – og bevare Herlufsholm.«

Siden har der, såvidt jeg ved, ikke været nogen kvindelig forstander på skolen, men Birgittes ånd har dog stedse svævet over stedet, og det kvindelige element har igennem

tiderne gjort sig gældende med større og mindre kraft. Uden det kunne skolen slet ikke fungere – tænk blot på den hærskere af lærerkoner, oldfruer, sygeplejersker, økonomaer, gangpiger, private husassistenter, vaskekoner, kogekoner, kirkekoner m.fl., som har sat deres præg på skolen i årenes løb. Der har sandelig været mange ranke kvinder imellem.

Lad mig i denne forbindelse dvæle lidt ved lærerkonernes betydning for skolens trivsel, specielt sovesalslærernes koner. I min barndom var skolen et lille, lukket samfund med en noget tvungen og stiv omgangsform, og det må sandelig ikke have været nemt at komme hertil som ung, nygift lærerkone og skulle leve op til ansvaret som »reservemor« for en flok drenge på en sovesal, samtidig med at man jo efterhånden selv fik sin egen familie at passe. Desuden skulle man jo være repræsentativ ved skolens fester, tage imod baldamer til ballerne og altid være parat med et eller andet traktament til diple på forskellige klasetrin, forældre, gamle herlovianere etc.

Nu om dage er omgangsformen mindre konventionel, og nogle lærerkoner er selverhvervende, men der stilles stadig store krav til dem. Til gengæld har de den glæde, at mange gammelherlovianere er utroligt trofaste til at holde forbindelsen ved lige. Det er i hvert fald noget, der har glædet *min* mor meget.

Som naturligt er, tager det længere tid for nye ideer at slå igennem på en skole som Herlufsholm, og de 6 år fra 1940-46, da der gik piger på skolen, var et intermezzo, som hurtigt gik i glemmebogen. I 60'erne begyndte der imidlertid at ske en hel del på kvindefronten, samtidig med at skolen også på andre områder oplevede en renaissance – nye bygninger skyder op og de gamle renoveres, der ansættes kvindelige hørere, og en del af de nye lærerkoner med eget erhverv, der kommer til skolen, fortsætter med at være selverhvervende. Og sidst, men ikke mindst, gør daplene deres indtog – vel at mærke ikke kun duple af hankøn, men også pigeduple – det må vel hedde puple.

Alt dette går som et frisk pust hen over skolen, dørene åbnes på vid gab til den omgivende verden, og i 1985 er man så kommet så vidt, at man kan installere de første piple, pigedi-

sciple, på den nyopførte Gøvegård. Det var en begivenhed, som naturligvis var imødeset med blandede følelser, både fra den ene og den anden side, men efter alle udtalelser at dømme er eksperimentet lykkedes, og hermed har Herlufsholm taget endnu et skridt fremad i sin udvikling – til glæde for alle de udlandsdanskere, som gerne vil kunne sikre både deres drenge og piger en god skolegang i Danmark, – og til glæde for Herlufsholm, som nok har brudt en gammel tradition, men som hermed får mulighed for at bevare nogle andre og mere værdifulde traditioner, f.eks. det at være en skole med en holdning, med en fremragende lærerstab, – en skole, hvor eleverne ikke, som nogle mennesker tror, kan gøre sig gældende alene i kraft af penge eller social rang.

Jeg er derfor sikker på, at hvis stifterne kunne rejse sig i deres sarkofager og betragte den skare dipole og duple, piple og puple, der i dag defilerer forbi dem, ville de nikke tilfreds, og Herluf ville sige til Birgitte: »Det er såre vel, min hjerte hustru«.

SET & SKET

Oktober 86:

- 9. USA's ambassadørpar i Danmark mr. og mrs. Toddmann besøger skolen.
- 15. Orienteringsløb i Sorø mod Sorø.
- 29. Fællesarrangement for 8. 9. og 10. kl. hvor konsulent for foreningen »Lænken« Jørgen Sarø fortæller om alkoholproblemer.
- 30. Jagttegnsundervisningen starter ved skytte Viggo Vind.

November 86:

- 1. Blebal.
- 4. Økonomiminister Anders Andersen besøger skolen.
- 6.-7. Fotografering af samtlige elever.
- 11. Den årlige klappjagt med 6. og 7. kl. som klappere.
- 17. Helene Gottlieb og Krarup Christensen på ekskursion med 2.x og y til sukkerfabrikken i Stege.
- 27. Fællesarrangement for gymnasiet ved magister Hussein Shehadeh om arabisk - europæisk kulturmøde.
- 29. Komediebal.

December 86:

- 2.-5. Fællesarrangement for 8. p. og 10. kl. hvor kaptajn Woelffgang Hansen fra Dansk Skibsadoption orienter om livet til søs.
- 12. Forældremøde for 1.g a+y. Orienteringsmøde ang. gymnasiet for forældre til elever fra 9. og 10. kl.
- 13. Forældremøde for 1.g b+x.
- 17. Juleafslutning i kirken.

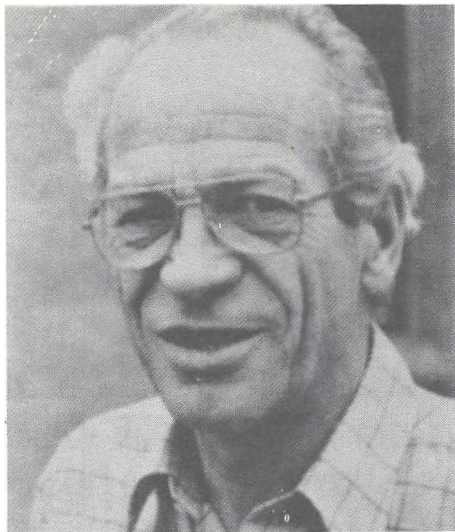
Fælles julemiddag

Juleafslutningen på sovesalene, der traditionelt er præget af elevunderholdning af varierende kvalitet, havde i år fået et lidt andet tilsnit, idet skolen var vært ved en splendid julemiddag kl. 19.00. Vor nyansatte økonoma og hendes hjælpere havde sat alle sejl til, og resultatet stod mål med anstrengelserne.

Stander, Heis, sovesalslærere, familier, piple og dipole spiste, drak, gættede konkurrence og delte præmier ud i et par timer, hvorefter enhver gik til sit, og afslutningsfestivitassen kunne fortsættes på de enkelte sovesale, alt efter humør og temperament.

Januar 97:

- 8.-9. Lærerkonsultation for 3.g.
 - 10. Forældremøde for 2.g.
 - 11. Herlufsholm nye sognepræst pastor Eilif Kristensen indsættes.
 - 14. Trolledagsarrangement.
 - 16. Fællesarrangement for gymnasiet hvor 2 studenter årg. 86 Michael Stanley Petersen og Lars Thorslund Petersen fortæller om en rejse i Nepal.
 - 17. Herlovianersamfundet afholder kombineret rus- og Trollefest på skolen.
 - 17.-24. Anker Nielsen med 2.a til Paris.
 - 20. Orientering for aspiranter til 1.g.
 - 24. Forældremøde for 7. og 8. kl.
 - 30.-6. Karen Fanøe med 2.b til Tunis.
- ### Februar 87:
- 3. Fællesarrangement for gymnasiet om atomprøvesprængningerne ved Muruoa.
 - 5. Jens Trandum til Risø med 3.x.
 - 7.-14. Helene Gottlieb med 2.y til Athen.
 - 11. Videnskabetisk Selskab holder møde på skolen.
 - 17. Studieorientering for 2. og 3.g.
 - 21. Forældremøde for 9. og 10 kl.

Stundom, naar jeg har vandret...

Ved udgangen af 1986 fratrådte overlærer Tage Aamodt sin stilling efter 18½ års virke på Herlufsholm.

Aamodts ansættelse i 1968 indvarslede en ny periode i skolens historie, idet han blev den første seminarieuddannede lærer med fast tilknytning til skole og sovesal; tidligere varetog gymnasielærere undervisningen i grundskolen. Siden er mange fulgt i hans fodspor, ofte lærere som – i lighed med Aamodt – har set andet og mere end skolestuer. Et kort kig i Aamodts vita: Uddannelse til skovfoged, sekundløjtnant ved gardehusarerne, stilling inden for forstsvæsenet, forsikringsinspektør for Hafnia («Alt andet har jeg været glad for, men jeg brød mig ikke om at kræve penge op»), seminarieuddannelse, lærer på Hindholm Kostskole, lærer i Grønland, manuskriptforfatter til Statens Filmcentrals film om skovbrug »Skovens folk«.

»Skov og Skole« kunne være overskriften for de biografiske data, og skov og skole kunne forenes på Herlufsholm, hvor Aamodt først og fremmest har undervist i biologi, geografi og samtidsorientering. Få har som han forstået at bruge skolens nære omgivelser med skov

og å som udgangspunkt for biologiundervisningen.

I årene 1969-1984 var Gulle og Tage Aamodt et værdsat sovesalslærerpar, og mange gammelherlovianere tænker med taknemmelighed tilbage på årene på Skolebygningen Øst.

På den sidste skoledag i 1986 overrakte lærerrådsformanden Karen Fanø kollegernes gave til Tage Aamodt, en smuk karaffel med inskriptionen »Stundom, naar jeg har vandret...« (fra Hosekræmmeren af St. St. Blicher). Med gaven fulgte ønsket om et godt otiium sammen med Gulle – med tid til at dyrke interessen for naturen, vandre i skoven, langs åen, på markerne og i haven på Sønderdræset, og stundom en tur tilbage i en righoldig samling af store oplevelser og gode minder.

FOLK & FÆ

Sygeplejerske Ragnhild Normann Jørgensen, som siden august 1972 har haft ledelsen af skolens eget sygehus »SUS«, trådte tilbage fra sin stilling ved årsskiftet. Som afløser er ansat sygeplejerske Mie Sehested.

Ejlif Kristensen og konfirmandholdet.

Ved højmessens d. 11. januar indsattes Herlufsholms nye sognepræst Ejlif Kristensen, 41 år, cand theol fra Københavns universitet, indtil nu sognepræst i Vestsjælland. Og allerede tre dage senere fungerede Ejlif Kristensen i det særlige samarbejde mellem kirken og skolen, nemlig ved årets Trollemorgenandagt.

Samtidig var præstefamilien rykket ind som skolens naboer i den store præstegård i Herlufsholm Alle, der synes som skabt til denne »målgruppe«. Her myldrer nu familiens fem børn, og her vil præsten i sit arbejde være bakket op af sin gæstfri kone, Karen Margrethe. Og hertil vandrer også årets konfirmandhold af Herlovianere for at få de ugentlige forberedelsestimer før konfirmationen Palmesøndag. Netop den pædagogiske side af præstegerningen går Ejlif Kristensen til med rige erfaringer og særlig lyst. Ejlif Kristensen har tidligere fungeret som lærer i faget religion og var i sit forrige embede formand for skolenævn, skolekommission og ungdomsskolenævn.

Denne form for aktivitet har sikret mig en meget bred kontaktflade som også har betydet noget for præstegerningen, siger Ejlif Kristensen. Som teolog er han ikke knyttet snæ-

vert til nogen speciel kirkelig retning - »en præst for alle i sognet«, sagde man om ham efter de 13 år i Tersløse-Skellebjerg i Vestsjælland.

Vi har for øvrigt forvisset os om at den gode tradition for at »dyrke sin have« som forrige præster har skabt i Herlufsholm Præstegårds have vil blive holdt i hævd! Ejlif Kristensen har flittige hænder og går ind for grøn fritid.

Jochlyn Maccahon, Australien og Sara Baker, New Zealand pakkede begge kufferten og vendte hjemad i januar efter et års ophold som gæster hos Rotary i Næstved.

Til gengæld har skolen modtaget en ny Rotary-stipendiat, denne gang fra Sao Paolo i Brasilien. Jose Roberto Andrade Filho (kaldet Pete) bor foreløbig hos skolens læge, Jørgen Larsen.

Han følger undervisningen i skiftende klasser for at finde frem til en passende kombination af fag og niveauer - og forhåbentlig gode kammerater i løbet af det næste år.

Det andet Herlufsholm.

Bent Madsen – som holder varmen for os alle

Mads Nielsen

»Herlufsholm Skole og Gods« drives ved en praktisk indsats af et stort personale som kan deles i to grupper: hørere og gørere. Til de sidste hører Bent Madsen, hvis titel er varmemester – eller bare »Mester«. Skolen har som den måske eneste i sin art ingen pedel; men gartnere, malere og tømrer, vægter, rengørings-, køkken- og vaskeripersonale, administration, kirke og sygehus, elever, lærere og privatfamilier, alle er afhængige af Bent på en række vitale punkter. Han og hans hjælper Kurt Hansen tager sig nemlig af vores varme og lys, sikkerhed og brandværn, vand og ventilation samt tusind andre ting, hvor »orden« og »omtanke« er nøgleord.

Bents kommandocentral hedder varmemcentralen. Herfra styrer han alt »det indenrigs«, som er skolens område, altså hvad der ligger inden for en lille kilometers gang nordpå. Men dertil også »det udenrigs«, som omfatter Tybjerggård, skovfogedhuse o.a. ved Ladby og hele rækken af huse under godset i skolens nærmeste omkreds.

Selv ikke under vores samtale her i hovedkvarteret lagde Bent hatten, den karakteristiske uniform som har gjort ham kendt blandt diplene. Men til Bendts »uniform« hører en del mere: Bent er nemlig *hjælpesom* – ikke bare service-minded, men godt gammeldags praktisk, energisk, ordentlig og glad for at klare de problemer, som tingene skaber for upraktiske medmennesker (eller disse skaber for sig selv). Den del af uniformen lægger han heller ikke efter fyraften.

Og Bent er særlig glad i denne vinter, hvor de store nye gasfyr skal stå deres prøve. Pr. 15. september 1986 havde man afskediget svær fuel-olie, sod- og svovlforurening, besværlig rensning af kedler og brændere, og man gik over til naturgas. Forbruget til selve skolens opvarmning beregnes til omkring 400.000 m³ gas, hvortil kommer køkkenets og vaskeriets drift. Også i de private boliger blev naturgasen lagt ind, så foruden det omfattende rørledningsarbejde installeredes her fem helt nye gaskedler plus diverse brændere.

– Fordelene er dels miljømæssige, men efter alt at dømme også økonomiske, siger Bent og forklarer om den nye stålørskerne i varmemcentralens høje skorsten. Den muliggør forbrænding også af røggassen, og det er et led i en bedre fyringsøkonomi.

Og så slipper vi for turen ind i kedlerne hveranden uge for at rense dem og brænderne. Svovlsmagen var infam og blev hængende i mere end to døgn – og mindede om at oliefyret slet ikke er sunde at omgås!

– Vi forbrugere oplever tit at varmen er ujævnt fordelt, så man kan stege hanekyllinger i engelsklokalet men får kolde fødder i kemikum..?

– Der er to forklaringer; dels er varmluftssystemet i nye klassefløj styret af følsom automatik med nogle år på bagen. Den kan nedslides, bl.a. af pilfingre – og det system står overfor en grundig overhaling til foråret. Dels satser vi i fremtiden på at lægge styring af den

enkelte bygnings varmeanlæg ud, bl.a. til Klosterbygningen og til Musæumsbygningen. Derved kan vi udnytte en forbedret automatik og spille på natsænkning, koordinering af ude- og indetemperatur samt særforsyning til lejligheder og humre til forskel fra samlinger og undervisningsrum. Vi regner med at få både bedre og billigere varme på den måde.

Vi hjælper allerede nu i det daglige kosteleverne med at spare, f.eks. sparer det automatisk når varmtvandshanen allerede *er* mixed til 38-40 grader. Og på Gøvegården kan alle installationer på det enkelte hummer slukkes på én centralkontakt – så glemmer man ikke så let et par hyggelamper i krogene.

– Sparekampagner for energi er ligesom blevet ramt af glemslen. Kan man overhovedet påvirke et helt skolesamfund til at spare?

...Bent smiler skævt og beviser at man *kan* rive sig i håret med hat på.

– Både elever og lærere arbejder jo hver dag med fornuften, siger han så. Og de 162 pærer i Helenhallen behøver f.eks. ikke at brænde *efter* at man er færdig med sit boldspil. Det svarer til at man køber en ekstra biografbillet – bare for at smide den ud af vinduet. Og det koster det samme!

Forbruget af el-pærer styres heller ikke altid af fornuften. Men mest spild har vi uden tvivl på ufornuftig udluftning på humre hvor frisk kold luft hurtigt kan få termostaterne op på højeste forbrug. Så luk frisk luft ind – men luk for varmen imens!

– Svineri og hærværk skæmmer mange steder, også på skoler.

– Hærværk har vi heldigvis ikke i stort omfang. Ganske vist ser toiletter og garderober ikke pæne ud efter fester. Men vi er nok for flinke og »gæstfri« over for de tilfældige unge udefra, som altid kan lugte sig frem til fest og ballade hen på aftenen og bare kikker indenfor. Skolens egne elever opfører sig gennemgående pænt og føler nok at de er på hjemmebane.

Men almindelig sjusk kender vi fra både elever og lærere. De første smider skodder og affald på gulvene – glemmer helt askebægre og affaldskurve. Lærerne glemmer at checke at lokalet er i orden ved skoletids slutning:

slukket lys, lukkede vinduer, stolene sat op. Det koster min hjælper mere end en arbejdstime *ekstra* hver dag – plus ekstratid for rengøringen!

– Orden og sikkerhed har vel også noget med hinanden at gøre?

– Ja, for en månedstid siden havde vi en mindre brand, fordi en ubetænksom sjæl ville høre hvordan en kineser lyder i et lukket affaldsrum. Denne gang gik det godt, takket være en lille og vågen, som opdagede røgen fra papirsækken og træbeklædningen. Men netop af hensyn til sådanne situationer er den værste form for hærværk den leg med brandmateriel, som altid synes at friste. En pumpe eller brandspand *uden* vand giver bare falsk tryghed. Derfor er vi også i færd med at udbygge systemet af brandskabe, dvs. fast vandhane med slangeudstyr indbygget i væggen på strategiske steder. I øjeblikket vedligeholder vi over 30 sæt slukkere med tilhørende fristende vandspande. Ligeledes sørger vi også for service på branddetektorer i lofter og automatisk lukning på branddøre. Næh, eleverne forstår faktisk godt at vi ikke primært skal være bussemænd. Og hvis de respekterer gartnernes, rengøringens og vores arbejde, ja så kan de selv forbedre både sikkerhed og økonomi. Og så får vi det jo både hyggeligere og pænere på skolen.

– En »Mester« skal have sans for orden og teknik. Men at spænde over »lys, gas og vand« – styret af elektronik og ikke mindst tilpasset den menneskelige faktor der hedder skoleelever og lærere – hvordan er det menneskeligt muligt?

....Den dybere filosofiske redegørelse for disse ting former sig som en hyggelig snak som bekræfter at for Bent Madsen er intet menneskeligt eller teknisk fremmed! Erfaringerne stammer fra 22 år med Magle Mølle Papirfabriks maskiner, et år i Tyrkiet som montør og leder af tyrkiske hjælpere og flere år i Sverige med Volvo-diesel maskiner. Det hører med i billeder at Bent var kirkegårdsgartner i Gravlund her på Herlufsholm før han fulgte sin inderste natur og vendte tilbage til maskinerne og de levende. Han passer dog stadig sin egen have med kyndighed og kærlighed.

VOLLYBALL OG FAIR PLAY

Pram Gad.

Der spilles meget volleyball i gymnasiet – også på Herlufsholm. Her skal ikke gives en systematisk gennemgang af spillet, men blot nogle spredte betragtninger over, hvad der er karakteristisk for netop volly.

Som udgangspunkt kan anvendes nedenstående oplæg, der er udarbejdet af Ole

Markdal 2.g, som påtog sig opgaven som holdleder for 2.g's pigevolleyhold, der deltog i stævnet, det blev afholdt på Herlufsholm den 28.1.87. En glimrende gennemgang af de funktioner og opgaver de enkelte spillere på holdet har:

Pep-talk

Volly!!

28.1.87. Markdal

1. Serv: Sikre! (måske underhånd).
Koncentration v. 1. serv. Point!!
Find deres svage modtagere.
Hvis jeres spil er bedre – sørg for sikre server og udnyt spillet!!
2. Modtagning: Regn alle med at bolden kommer til jer.
Følg bolden og sig' noget!!
Høje bolde frem til hæver.
3. Hæver: Regn hele tiden med at 2. bold er din.
Derfor skal andre ikke blande sig uden det er strengt nødvendigt.
Aldrig for lave bolde til smasher.
4. Smash: Træk tilbage inden der lægges op!
Man overser dermed situationen meget bedre samt giver tilløbsstyrke/kraft.
5. Blokade: Vigtigt! Vigtigt! Vigtigt!
Forudse at modparten angriber. 2 gerne 3 følger bolden fra hæveren på den anden side.
Op med armene!!
Hop! Højt!
Det hjælper ikke hvis I ikke kommer 20-30 cm over netkanten.
6. »Sekseren«: Vær altid klar bag blokade og smasher!
Lige meget hvem der angriber!
7. Spillet: Høje, nemme bolde på egen side!
Lave gerne lange bolde til de andre. Ned til deres baglinie med dem.
8. Humøret: La' vær at blive sure på hinanden! – først bagefter! (eller slet ikke).
En tabt bold skal ikke kritiseres, den skal genvindes! HURTIGT!!!

En læser uden forhåndskendskab til spillet vil selvfølgelig ikke ud fra ovenstående taktiske og tekniske oplæg kunne forstå spillets regelsæt og afvikling, men de pågældende spillere har fået en kortfattet og præcis gennemgang af de opgaver som de skal klare på det niveau som deres forudsætninger betinger.

Volleyball er ikke konditionskrævende og givende, især ikke sammenlignet med mange andre boldspil som basketball, håndbold, fodbold og badminton; men til gengæld stiller det krav om springstyrke, koordination, timing og taktisk forståelse.

For mig at se er netop de store krav til teknik, koordination og timing i spillets grunds-

lag, en stor svaghed ved spillet med begynderidræt, da konsekvensen er meget korte spilmønstre med mange afbrydelser. Bolden går simpelthen ud af spil, fordi teknikken er vanskelig for begynderen. Til gengæld er glæden ved spillet så meget desto større, når det lykkes at gennemføre en boldsekvens til succesrig afslutning, dvs.: Modtagning, hævnning og angreb. Denne positive oplevelse indtræffer heldigvis hyppigt til stævner, som det ovennævnte, men i de daglige spilsituationer kan der være langt mellem de positive glimt.

Volly er et meget »demokratisk« spil, hvor spillerne er ligeværdige. Dette opnås ved at reglerne fastsætter at spillerne skal rotere, således at den enkelte spiller kommer igennem alle pladser på holdet. Til gengæld er det svært at skjule sine svage sider, fordi man ikke kan få lov til ensidigt at dyrke sine eventuelle stærkeste kort.

Til slut nogle synspunkter på begrebet »Fair play« i volly og indenfor idræt i almindelighed.

Overfor modstanderne stiller vollyball ikke store krav om fair play; de to hold opholder sig på hver sin side af nettet, hvilket begrænser muligheder for »dirty tricks« og hårdt spil.

Udvider man begrebet til også at omfatte forholdet til medspillerne illustrerer volly ganske godt nogle reaktioner og forhold, der er karakteristiske for holdidræt.

Idræt er en kampsituation hvor hele organismen undergår en dramatisk mobilisering. Fysisk øges kropstemperatur, vejrtrækning og blodkredsløb markant og homonbalancen forrykkes ikke mindst mht. en øget udskillelse af adrenalin i blodbanen.

Psykisk betyder disse fysiologiske forandringer, at en del af hæmningerne falder væk og man reagerer mere spontant. Man kan sige at både negative og positive reaktioner forstærkes. En uengageret tilskuer fortolker ofte idrætsudøvernes adfærd som barnlig.

I relation til begrebet »fair play« skærpes kravene til selvdisciplin parallelt med det stigende engagement og det bliver en vanskelig udfordring at undgå negativ kritik af sine medspillere når de begår fejl. Som Ole Markdal indskærper under humørpunkter i sin peptalk: »La' vær med at blive sure på hinan-

den! – først bagefter! – eller slet ikke.«

Er man på det vindende hold går det som regel helt fint med holdmoralen, men det er under modgangen i spillet, man har brug for gensidig støtte og opmuntring. Alle gør jo deres bedste og ved som regel godt selv, når det er kikset. Prøv at undgå at skulle finde en syndebuk for et nederlag, det være sig en holdkammerat, holdlederen, læreren, dommeren... og glæd dig i stedet over kampens intensitet, de gode bolde og sjove og pudsige situationer. Selv om en god fight kræver engagement og koncentration er det samtidig en social leg. Forløber du dig alligevel i kampens hede, så vær klar til en undskyldning og »tak for kampen«, når du er kølet lidt af.

Det er en værdig udfordring at udvise »Fair play« både overfor modstanderne og medspillerne, når det går hedt til og spillet ikke lykkes.

God arbejdslyst med det.

Hovedskolens komedie

Prøverne på 8. klasses årlige skolekomedie er i fuld gang. Jens Trandum instruerer Hertz' Sparekassen.

Forårskoncert

Den traditionelle demonstration af »årets arbejde« i faget musik finde sted torsdag d. 9. april. Niels Chr. Koefoed og klasserne vil gerne se så mange forældre som muligt til denne formiddags arrangement som begynder 8.45.

RAP PORTEN for gymnasiet

Pram Gad, Helene Gottlib.

DRENGE:

ATLETIK

Skoleåret starter med en kort hektisk atletik-sæson. Efter et afslappet trænings- og udtagesstævne mod Sorø på Spladsen deltog vi i regionstævnet i Nakskov med fuldt hold dvs. 2 drenge- og 1 pigehold. Yngre drenge blev regionsmestre mens de 2 andre hold blev nr. 2 – fornemt.

Sæsonen sluttede med skolemesterskaber, hvor der kun var tilslutning fra drenge. Mestre blev: 100 m løb: Lars Hansen i 12.2 sek., 400 m løb: Steen Hommel i 55.6 sek., 1500 m løb: ligeledes Steen i 4.33.9. Højdespring: Michael Plaugmann 1.95 m, skolerekord. Længdespring: Helmut Kristensen 5.99 m. Kuglestød: Jesper Hansen med 12.22 m og Spydkast: Karsten Nielsen 52.02. Karsten truer med en skolerekord her i næste skoleår!

Mange har erhvervet skoleidrætsmærker og nedenstående har opnået de eftertragtede herlovianerskjolde: Gøjeskjold: Michael Plaugmann med 3913 point, hvilket er det højeste pointtal der nogensinde er opnået på Herlufsholm – flot. Helmut Kristensen 3435 point, Carl Randow 3036 point, Ole Markdal 3043 point.

Sølvskjoldet er taget af: Claus Klaris 3665 point, Mikkell Rohde 2777 point, Peter Leschley 2985 point, Steen Hommel 3052 point, Peter Hemmingsen 2691 point, mens *bronzeskjoldet* er opnået af: Morten Engel, Thomas Bruus og Peter Willumsen.

FODBOLD

Tilslutningen til træningen fra skoleårets start var ringe. Om dette er den eneste forklaring på 3 store nederlag til henholdsvis Haslev, Stenhus og Birkerød i kostskoleturneringen skal være usagt. I kampen om Røperpokalen

er stillingen uafgjort og afgørelsen falder i Sorø her i foråret!

I kostskoleturneringen mangler vi også at spille mod Sorø. Vi ses til træning. Der planlægges en indendørs fodboldturnering i Helenhallen i marts måned.

ORIENTERINGSLØB

34 deltagere fra Herlufsholm deltog i den ½-årige dyst mod Sorø i orienteringsløb. Flertallet – 13 hold – havde beskedent tilmeldt sig på kort bane. Fra det østligste punkt i Sorø-Sønderskov gik turen tilbage mod Akademiet. Desværre manglede en post, der indgik på begge baner, så et retfærdigt billede af løbstiden findes ikke, da nogen ledte efter den forsvundne port i ½ time, mens andre hurtigt fortsatte i støvregnen. Næsten alle havde dog en fremragende holdmoral og gennemførte resten af løbet.

Med ovennævnte forbehold blev resultatet for de bedste: Kort bane, 8 poster 4,5 km.: 1. Anders Kjellberg, Claus K. Hansen, Chr. Harbo Hansen 56.30 mim. 2. Klaus B. Nielsen, Henrik Raahauge 57.20 mim. 3. Søren Østergaard, Mikael Bockdorf (bedste grundskole) 63.00 mim.

I slutningen af april kommer Sorø og dyster hos os og der vil blive træningsløb de sidste uger inden.

HÅNDBOLD

Sammen med Næstved arrangerede vi regionsstævne i Næstvedhallerne både for yngre og ældre drenge. De yngre drenge genvandt efter en nervepirrende finalekamp mod Køge regionsmesterskabet, mens de gamle drenge debuterede med en hæderlig indsats.

BASKETBALL

Drenge: De 3 drengehold deltog i hver deres region. I.g var i Kalundborg og tabte deres 1. kamp til de senere vindere fra Stenhus. Til

gengæld kom holdet stærkt igen og pulveriserede værterne fra Kalundborg.

2.g stævnet blev afholdt på hjemmebane og trods savnet af superplayeren Randow blev det til en hæderlig 2. plads. Samme placering opnåede 3.g i Roskilde ved i finalekampen mod Amtsgymnasiet i Roskilde at spille en flot kamp på højt teknisk plan.

GOLF

Ole Markdal, Henriette Trane og Allan Plaugman repræsenterede skolen i Dansk Golf Unions skoleturnering i Nyborg og blev nr. 8.

VOLLYBALL

Vordingborg stod som arrangør af et gigantstævne for drengenes 3 klassetrinsturneringer. Værterne var suveræne i 2. og 3.g, men Herlufsholm besatte 2. pladsen begge steder. 1.g mødte i deres turnering Vordingborg i den afsluttende »finalekamp« og vandt efter en utrolig spændende 3 sæts kamp, det sidste sæt med cifrene 17-15, idet Morten Will »iskoldt« efter en taktisk »time out« serverede kampen hjem.

BADMINTON

Desværre har vi ikke modtaget indbydelse til gymnasiernes badmintonturnering, men planlægger at udfordre Sorø til en skolematch. For tiden afvikles Herlovianermesterskabet i single og double.

TENNIS

Efter en lang og sejg indsats lykkedes det en gruppe aktivister at få en af grusbanerne spilleklar i efteråret og der blev afviklet en turnering i en A og B række. Om vinderne er fundet er ikke undertegnede bekendt.

Som det ses når vi i løbet af skoleåret mange forskellige idrætter igennem. Det kan kun blive kortere og derfor ret overfladiske forløb. Hvis du vil fordybe dig i en idræt opfordres du til at melde dig ind i klub – slå dig gerne sammen med en kammerat eller flere – så er det nok nemmere at troppe op i en ny social sammenhæng. Hvis du vover springet håber jeg alligevel du vil følge frispportstræningen og

deltage på skolens hold, så dine kammerater også kan blive inspireret af dine forbedrede færdigheder.

På gensyn Pram Gad.

PIGER:

BASKETBALL

Herlufsholm Skole har i dette skoleår været vært for utroligt mange idrætsstævner, og vi var også arrangører af regionsstævnet i basketball for 26 pigehold. Stævnet blev afholdt den 9. dec. 86 og der deltog ialt 5 hold fra Vallensbæk, Køge, Sorø, Haslev og så »os selv«. Vallensbæk viste sig hurtigt at være helt suveræne, de vandt bl.a. kampen mod Haslev med point'ene 70-12. Vallensbæk havde rigtige basketball-spillere på holdet!

Herlufsholm stillede med et pænt hold, men desværre var sidste års topscorer for Herlufsholm, Lisbeth Nedergaard, plaget af en forstuvet fod. Vi spillede nogle rimeligt jævnybyrdige kampe, men tabte desværre knebent alligevel, på nær kampen mod Sorø, som endte 30-6 til Herlufsholm!

VOLLEYBALL

Regionsstævnet i volleyball for piger fik Herlufsholm også lov til at arrangere, og denne gang for alle 3 grupper. Ialt 14 hold skulle spille kampe på én dag. Vi enedes derfor om at arrangere stævnet som 2-sæts-kampe, uanset om det gav en vinder af kampen eller ej. Til gengæld kunne vi så spille »alle mod alle« indenfor hver gruppe. I vores region er Vordingborg ret suveræne indenfor volleyball – mange af deres spillere spiller normalt på Bogø's divisionshold. Vordingborg vandt alle kampe, og der var kun et enkelt hold, nemlig Maribo's 1.g-hold der overhovede kunne tage et sæt fra Vordingborg.

Herlufsholm deltog i 2.g og 3.g rækken, og havde 2 rimelige hold. Vores 3.g-hold havde dog et stort socialt problem på holdet, hvilket coach'en måtte melde pas overfor. Det er ærgerligt at disse piger ikke kunne styre deres temperament – det ødelægger jo enhver mulighed for sammenspil.

Vores 2.g-hold var en helt del mere sammenfaldende, og Ole Markdal fungerede som

en glimrende coach, der formåede at holde temperamenterne i ave. Dette hold kan blive et ganske glimrende hold, men mangler at spille sammen noget mere; dette forhindres desværre af arbejdet efter skoletid! Vi har bl.a. nogle ret gode servere i Lisbeth Høm og Betina Vinther.

SKOLEREKORDER

ATLETIK

I mange år har de satte skolerekorder i atletik stået uændret. Men nu er pigerne ved at få ryddet pænt op i de gamle rekorder.

Elisabeth Hansen, 3.sa, har i et par år trænet med at få spyddet kastet ud over den gamle rekord. Det lykkedes endelig ved efterårets stævner, hvor Elisabeth fik kastet 29,85 m. Kan du få det over 30 m inden du forlader skolen, Elisabeth?

Mie Maagaard, 2.mz, er ved at få sit navn pænt på listen over rekorder. Dels i længdespring, hvor hun forbedrede sin egen rekord til 5,01 m. I 100 m løb forbedrede hun ligeledes sin egen rekord fra 1985 til 13,6 sek. Og endelig var hun med til at forbedre den i et par år jagtede skolerekord i 4 x 100 m stafet. Den gamle rekord var fra 1972 (med bl.a. Normann Jørgensen's datter på holdet), men ved stævnet mod Sorø lykkedes det for Ida Halberg, 1.sa, Lone Kristensen, 1.my, Signe Marschall, 2.my og Mie Maagaard, 2.mz at få skiftene til at fungere og tiden ned på 57,3 sek.

Nu mangler Mie blot også at få skolerekorden i højdespring, så kan hun vist ikke nå mere.

Hvem vil forbedre rekorden fra 1980 i 800 m løb? Den lyder på 2.35,2!

TEATER I UNDERVISNINGEN ?

Danskundervisningen såvel i folkeskolen som i gymnasiet kan omfatte mangfoldige emner. Et af dem kan være teatret, hvor man i undervisningen kan arbejde med dramaet og måske også forsøge at spille små situationer fra dramatiske tekster. Hvad enten det drejer sig om tekster, man selv har arbejdet med eller ej, kan det også være både oplysende og underholdende at se, hvordan professionelle instruktører, scenografer og skuespillere løser opgaven.

Derfor har Teaterforeningen for Næstved og Omegn nu gennem mange år tilbudt en række forestillinger til folkeskolens ældste klasser og gymnasiet. Og på Herlufsholm har tilbuddet været, at man enten kunne se forestillingerne klassevis, hvor de så kunne indgå i undervisningen, eller man kunne til en særlig nedsat pris købe billetter til enkeltforstillinger.

I den sæson, der er ved at være færdig, har man kunnet vælge ml. 8 forskellige forestillinger, spændende fra Tjekows klassiker »Tre søstre«, over ny dansk dramatik i form af Hanne Marie Svendsens »Rosmarin og hek-

sevin«, over en decideret ungdomsforestilling som Fioteatrets »Skadedyret« til rockmusicalen »Storbydrømme«.

Også i den kommende sæson vil tilbuddet være der. Det er lige lovlig tidligt at sige, hvad det vil omfatte, men rockmusicalsuccesen vil blive fulgt op med »Den røde linie til himmels« med Mona Larsen band. Hans Scherfigs »Det forsømte forår« vil blive spillet som rockagtig musical. Klassikerne vil blive varetaget af Shakespeares »Romeo og Julie« samt af Wessels »Kærlighed uden strømper«. Erling Jepsen præsenteres som ny dansk dramatik med stykket »En farlig mand«, og Fioteatret vil vise deres nyeste ungdomsforestilling »Vi elsker dig«, som i følge pressen betød et afgørende gennembrud for Rikke Bendsen.

Til nogle af ovenstående forestillinger vil der blive udarbejdet særligt studiemateriale, der vil gøre det nemmere at bruge forestillingerne i undervisningen.

Som sagt, det antydede program er foreløbigt. Endeligt program får eleverne i slutningen af august.

Indtryk fra 2.så's studietur til Paris med Anker Nielsen i januar.

PARIS BY DAY...

Barbro Saul, Lars Nielsen, 2.så.

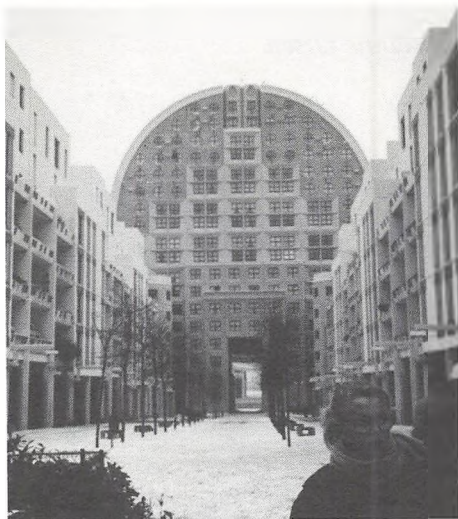
Det siges, at Paris er studenternes og bohémernes paradys. Vi mødte Paris' unge i to forskellige situationer, men da cafelivet er et noget fortærsket emne, skal vi koncentrere os om den anden: en ganske almindelig skoledag på Lycée Montaigne i nærheden af Jardin du Luxembourg. Montaigne gymnasiet, der hører til blandt de »bedre« i Paris, rummer udover gymnasieafdelingen også en underskole - ialt ca. 1200 elever. Vi besøgte stedet for at overvære undervisningen i de fire første lektioner (hver på 75 minutter!).

Skolen - eller hvad vi skal kalde den - den tyske bunker(!?) ...nej, myretuen var godt på vej til at sprænges, da vi kom den morgen. 1200 travle, pludrende, råbende, skrigende myrer myldrede rundt mellem hinanden for at finde dagens første opholdssted. Men 19 betænkelige små myrer stod hjælpeløse tilbage blot 5 minutter senere.

Snart havde vi dog også fået anvist pladser i tuen af overgeneralmyren. Det viste sig hurtigt at denne slet (ikke?) organiserede tue var meget anderledes end den vi kendte hjemme fra. Hvad med disciplinen (eller mangelen på samme) - en af tuens traditionelle hjørneste-
ne? En af os spurgte hvorfor franske myrer var så urolige i undervisningssituationen - svaret var, at de gamle 68'eres laissez-faire-ideer nu langt om længe havde fået deres konsekvenser i myretuen: slap arbejdsmoral, snakken og pludren og forstyrrelse var ikke længere begrænset til krogene og bageste række.

Dette resulterede selvfølgelig også i nedsat ydeevne og udjævning af top og bund i tuen.

I de timer vi var sammen med vores franske kammerater (fordelt i småhold i forskellige klasser) oplevede vi både deres gode og dårlige sider. De gode sider viste fransk åbenhed, der bl.a. gav sig udslag i cafebesøg i første lektion! 20 ud af klassens 36 (skriver: seksogtredivel!) myrer mødte aldrig op den morgen, hvilket »le myre-prof« i øvrigt heller ikke gjorde. Men samme åbenhed medførte måske

også at lærerne kun underviste de elever der ønskede at blive undervist. Det medførte at knap halvdelen af klassen deltog aktivt, resten var overladt til sig selv. Om dette så var en fallit- eller en tillidserklæring fra lærernes side ... tja ...?

Ret skal være ret: faciliteterne var meget dårlige, og det var ikke nogen misundelsesværdig tjans at være lærer sådan et sted.

Klokken 12 strømmede alle ad myregangene mod kantinen, sultne og søgende mod én og samme sukkerknald. Men maden var ubeskrivelig ... til at få kryb af.

En af de seneste og mest opsigtsvækkende begivenheder inden for studentermiljøet i Frankrig var studenterstrejken. I en af timerne fortalte en fransk dreng os (hviskende på fransk...!) om hvordan hele Montaigne gymnasiet inklusive mange af lærerne havde deltaget. Nogle billeder han viste os lettede forståelsen og beviste at de fleste havde været heftigt engagerede, specielt på dette gymnasium, som både ifølge den politiske tradition og ved placering i hjertet af Paris er centralt placeret.

Man kan roligt sige at vores begreber om gymnasiehverdag blev noget udvidede ved besøget i denne fascinerende, men skræmmende og på nogle punkter frastødende myretue.

FLØJTESPIL OG BEGRAVELSESLEG

Marianne Olsen.

I spisestuen har en skibskiste der er bragt her til landet for mere end halvfjerds år siden sin plads. Den er husets særlige klenodie, fordi der ligger breve i den. Oven på denne kiste står siden den 29. november sidste år en enorm julebuk med et brev på sadlen, som har bevæget hele husstanden. Bukken har de floteste udvækster på hovedet formet som flettede horn, og den har et langt stridt skæg. I det hele taget ligner den allermest en hund i vores kreds, som fandt sin død kort før jul, men fabeldyret skal i virkeligheden forestille den trojanske hest, til ære for skolekomediens emne. Derfor har nu den gamle instruktør sat sig ind til spisebordet med sit stilehefte og et lunt tæppe om sig (i kulden varmes der kun op i køkkenet) og *Figaros bryllup* på pladespilleren. Figaro, fordi han er oprør mod overfladen og hengiven til de ægte værdier – en prædiken for ørerne; og venskabstegnet på kisten – en prædiken for øjnene. Og så skal de nok dukke op allesammen. Ja, min sandten om de ikke kommer ud af mit fabeldyrs bug:

Efterårsferien er netop slut, og det samme er læseprøverne, diskussioner om enkeltsætningers udtale, om betoning af ord. Det gælder om at bevæge sig på scenen, og nu skal der prøves om aftenen. Onsdag den 29. oktober er der møde med alle. Anna Sofie fortæller om dragterne: oldtidens sagn skal smelte sammen med vor egen tid. Der er fundet tegninger frem. Det er lidt af et chok, og rystelsen tvinger aktørerne til at betragte replikkerne på en ny måde. Aarsø taler om decorationen, som bliver postmodernistisk. Der er ingen tvivl om at det har forarget mange, men det har efterhånden gjort endnu flere opmærksom på tekstens aktualitet og almenmenneskelighed, og den fine overensstemmelse mellem dragt og dekoration har netop skabt den maske personen kan kendes på. Koefoed maner til at tale højt og tydeligt. Udfordring på udfordring: Bevæge sig i fremmede gevanter i postmoderne omgivelser med høj, tydelig diktion. Alle skal yde deres bedste og netop *deres* bedste. Og de får allerede den aften en grundlæggende inspiration: musikken. 2.g har i år det held at have en komponist i sin midte. Den 29. oktober hører holdet for første gang »Den trojanske fred« og »Freden er syg«, Ouverturnerne til 1. og 2. akt. Det går igennem holdet som en løbeild; »Har Lars selv komponeret det?« Det virker som en mægtig løftelse. Nu kan det kun blive godt. Allerede den 5. november kommer John August med sin tegning til indbydelse og program.

Men så kommer også hverdagsaftnernes slid. Selvfølgelig er det en stor glæde blot at være sammen om en værdifuld tekst. Men lektierne skal jo også læses og – du godeste! – hvor er vi til tiden trætte og *stædige*. (Vi har nok opbygget hinanden mere end vi overskuede lige i øjeblikket). Vi har så travlt med at leve fremadilende og opdager først halvvejs hvor aktuelt det er at spille «DER BLIVER INGEN TROJANSK KRIG» i FN's fredsår.

Skoledagene får særlige højdepunkter i de frikvarterer, hvor man kan snige sig ind i Anna Sofies hule. Der sidder hun som en lyk-keedderkop og spinder eventyr til alle eventyr-figurerne. De stråler, når de kommer ud fra hulen. Det første chok har lagt sig, og enhver bøjer sig for nornens ubønhørlige og venlige bud. Så fine, akkurat sådan skal de være.

I en skolekomedie skal alle jo være aktive – også de folk, der helst venter til den halvtolvtite time. Og dem var der da også rigeligt af. I selve arbejdstunden kan det være både ængstende og irriterende, men vi lærer hinanden at kende, og i skrivende stund kommer også de frem af den trojanske hest på venskabse-robning. Il faut de tout pour faire un monde.

Helene påtager sig en fredsdans, hvor en flok piger viser at fred er at vaske tøj og spille

bold. Et glimt af Faiakernes ø, inden gruen og rædslen tager fat i skikkelse af brovtende for-fængelighed og kraftsløshed. En flok oldin-ge bringer alle nærmere graven.

Nu kan de selv. De skal. Taget slippes. Aktørerne er i deres kostumer og flotte sminkning. Der er en tilskuerplads til instruk-tøren. Og de kan. Tilskueren fyldes med stor taknemmelighed og varm stolthed.

Det er en kold tid vi lever i, og skolekomedi-en lever i en slags overvintringstilstand, hvor vi spillede på fløjte uden at der blev danset, og legede begravelse uden at nogen – eller rettere: nogle – gad græde.

Det er da mit ønske at den gamle ærværdi-ge institution som skolekomedien er, vil klare sig, at den vil klare vinterens kulde og engang blive anledning til fest. Gid den aldrig må fry-se rent ihjel.

»DER BLIVER INGEN TROJANSK KRIG«

Dan Løhde Otzen, 3.g.

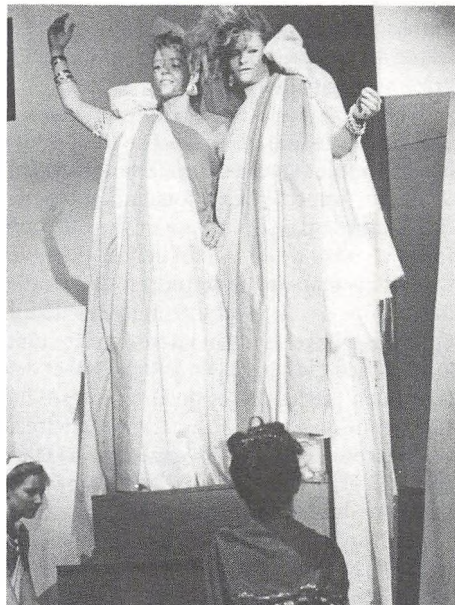
Komedien, en af årets store begivenheder på skolen, og for 2.g. vel nok årets største begivenhed, fandt i år sted den 28.-11. hvor man spillede Jean Giraudoux: »Der bliver ingen Trojansk Krig«. Ved sådanne lejligheder er der altid ting som springer i øjnene på den ene eller den anden måde, og denne fore-stilling var da heller ingen undtagelse.

Grundlaget for at ethvert arrangement af dette format overhovedet kan blive til en sam-menhængende helhed, er at instruktionen er i orden. På dette punkt bar denne komedie præg af en myndig og målrettet indsats fra instruktør Marianne Olsens side. Der var selvfølgelig lidt slinger i valsen undervejs, men dette skyldtes sikkert hverken instruktørens eller de medvirkendes manglende enga-gement, denne slinger skyldtes blot den ner-vøsitet der *skal* være til stede. Hvad ville en skolekomedie være uden?!

På skuespillersiden var der flere markante profiler med Carl Chr. Randow i spidsen som Hektor; også Peter Ward som Troilus var overbevisende. Mest iøjnefaldende af alle var dog Johannes Viereck som Demokos, der viste et talent og en evne til at tale salen op

som ingen anden i stykket kunne gøre ham efter. Imponerende!

I dette stykke, som i alle andre, spillede dragter og rekvisitter en stor rolle og her havde Anna Sofie Hansen påny gjort et godt stykke arbejde, specielt Helenas dragt vakte

skjult begejstring hos mange (mandlige) tilskuere.

Musikken var et kapitel for sig med Lars Nielsens, til stykket, komponerede musik som han selv opførte. Alle årgange burde have mindst én sådan elev, som på denne måde er istand til at give et stykke det altafgørende præg af originalitet.

Stykkets indhold og handling var interessant og fik uvilkårligt tilskuerne til at *tænke* istedet for blot at føle sig underholdt. At kalde det en komedie i den forstand at vægten skulle være lagt på det humoristiske ville være forkert, men dette er vel heller ikke det væsentlige mål med at opføre en skolekomedie år efter år. Det vigtigste må være dels at opføre et stykke som kan interessere et publikum, dels at give årgangen lejlighed til at deltage i den proces det er at få en forestilling som denne op at stå. Det er min opfattelse at en deltagelse i et sådant arrangement på mange måder er med til at modne de medvirkende. Alene modningen er derfor et mål i sig selv.

Tak for en anderledes men spændende forestilling. Der vil også for den kommende 2.g være en standard, som man må leve op til!

KONKURRENCEN OM TROLLEPRISEN 1987

Stor tilslutning.

Lyrik og drama-konkurrencerne for henholdsvis hovedskolen og gymnasiet blev en virkelig bred elevaktivitet. 92 af gymnasiets elever skrev alene eller i grupper bidrag til konkurrencen om den bedste enakter: det blev til 41 stykker i alt. I hovedskolen gik opgaven på at deltagelse skulle ske klassevis, og at klasserne som et led i undervisningen skrev en digtsamling over temaet »Her bor vi - Herlufsholm 1986«. Det gav respons fra tre klasser, idet 7. klasse sammen med Bjarne Levin indsendte 18 digte, 9.a (også B.L.) lavede en samling af lidt længere tekster på syv numre, mens 9.b med Vagn Andersen deltog med hele 45 digte.

Også i gymnasiet gik konkurrencen hånd i hånd med danskundervisningen i mange klasser, dels udsprang bidragene flere steder af arbejdsforløb med dramatik i øvrigt, dels afløste manuskripter en skriftlig hjemmeopgave.

Arbejdsformen

Arbejdsformen varierede fra det helt individuelle projekt frembragt »i lønkommeret« til len kollektive indsats hvor diskussionen var 100% og nedskrivning en sekretærfunktion, nere eller mindre frivillig. I tilfældet »Øje for øje« - et af de opførte stykker - fortsatte arbejlet med ændringer og tilføjelser under selve ndstuderingen, hvor gruppen bevidst arbejlede med at inddrage vekselvirkningen med ublikum.

Leg og problemer

Mange af stykkerne var »tunge«, meget problemorienterede og debatterende. Temaerne var typisk fænomener som forurening, BZ-ere, indvandrer- og flygtningeproblemer, abort, alkohol, generationsforskelle. Dette træk var tydeligt både i individuelle bidrag (som det vi trykker andetsteds i dette nummer af Kontakt) og i kollektive projekter. I en af 1.g-erne tog arbejdet udgangspunkt i en Brandes-fase, hvor man satte »problemer under debat« - og først derefter tænkte i dramabaner.

En anden tendens var de genrebevidste eksperimenter efter mottoet: Lad os lege teater! Stykker med indslag af dans og musik, spil over rampen, revynumre osv.

En særlig form her var de »litterære« stykker, som arbejdede videre med dramatisering eller bearbejdning af en kilde: Shakespeare (en Hamlet-parodi) Saga, Trivialnovelle el. Panduro-roman. Mest speciel var en dialog over forlæg fra H.C. Ørsted: Ånden i Naturen, som da også blev mere filosofisk end dramatisk.

Endelig skal man ikke glemme de resultater, som fremstod inspireret af det gode sammenhold i en gruppe efter recepten: blod, sved og mere latter end tårer.

Bedømmelsen

Det var altså mildt sagt en samling brogede buketter, dommerne (dansk lærerne) skulle tage stilling til, da manuskripterne lå på bordet i december. Arbejdet blev fordelt sådan at hvert manuskript blev vurderet af tre forskellige dommere, så der var sikret en passende bredde. Der skabtes nok en dyd af nødvendigheden i dette alsidighedsprincip; hvad dommerne kunne blive enige om var dels: at ingen af bidragene var iøjnefaldende geniale, dels: at seks bidrag var så gode at de fortjente at præmieres som manuskripter.

Dels var forskelligheden meget udtalt, dels var så mange forfattere involverede at det blev urimeligt at udnævne et enkelt resultat som »vinderen« Som for hovedskolens klasseind-

sats blev præmien en udpræget fællesbelønning: en »teaterbus« med de 14 forfattere til de seks stykker - eller for lyrikholdet en »teaterbus« for klassen. Hertil kommer så de medvirkende ved »den bedste opførelse«. Målet var at skabe en hyggelig og festlig teaterudflugt, hvor man spiser sammen og derefter »går i Det Kongelige«.

Trolledag trækker op

Tilbage stod så at udvælge de tre stykker, som egnede sig til opførelse i Helenhallen på Trolledag. Valget faldt på Fiskenes endeligt (Ulla Andersen, Annemette Birck 1.g), Øje for øje (Katja Munck, Dan Otzen, Birgitte Justesen, Mich. Plaugman, Mark Dalhof 3.g) og Priorsgade 54 (Julius Olsen, Peter Henrik Nielsen 3.g).

Tiden skaber altid problemer ved Trolledagsarrangementer d.14. januar, så hurtigt efter 2.g komedie, terminsprøver og lang juleferie. Udvælgelsen af de tre manuskripter kunne ikke ske før midt-december, men så gik de tre grupper også i krig, støttet af hver sin lærer i det omfang de ønskede at trække på hjælp. Mange så med stille skepsis frem til Trolledagen, hvor man havde sammentrommet elever, forældre, gammel herloviaanere, og gæster - deriblandt teaterchef Sejer Andersen, Hvidovre Teater, som skulle være den ubestikkelige »overdommer«. Men der blev puklet med roller, kulisser, dragter, lys og lyd i de få dage efter juleferien. Hos 1.g-gruppen arbejdede forfatterne bag scenen med dragter og et spændende scenearrangement (Krogh Madsen bakkede op sammen med Anna Sofie Hansen) - og typisk nok fordeltes rollerne til kammerater fra klassen. Priorsgade 54 fik

assistance af Nils Aarsø, og Øje for øje - også en 3.g gruppe som kendte hinandens ressourcer fra sidste års arbejde med kirkespillet, sammensattes på tværs af klasserne og behøvede kun lidt hjælp fra Mads Nielsen.

Dommens dag

På selve Trolledagen mærkede man i Helenhallen straks god kontakt og engagement fra både publikum og de optrædende. Lyrikkonkurrencen blev en fin 1. akt (omtales andetsteds). Dernæst fulgte så de tre enaktere i en 2.akt - og endelig tilfaldt rollen som hovedperson i sidste akt overdommeren, Sejer Andersen. Og uden at forklejne de øvrige skuespillere tør man nok give en særlig pris til Sejers scenesikre finale. Med en personlig udstråling, en suveræn stemmeføring og timing og en kærligt kritisk sans for bidragenes kvalitet samlede han sine dommerord i en fyndig og instruktiv domsafsigelse.

- Skuespilleren, sagde Sejer Andersen, er kun at ligne ved en hund. Hurtigt inde i billedet, hurtigt ude igen. Dens optræden huskes ikke længe - dens korte møde med en anden hund på et gadehjørne kan måske fængsle tilskueren, sikkert er det ikke. På de store scener er de professionelles lod at være til tjeneste, ofte bare ved at vente! Vente på chancen, måske. Derfor kan en forestilling kendes på sit publikums reaktion. I denne sal var BZ-stykket Priorsgade 54 helt klart det bidrag som holdt de mange fangen. De kendte typer, deres stil, deres tøj og deres sprog appellerede til de jævndrende.

Personlig var jeg mere optaget af stykket om Dødsdom, tilstod dommeren. Problemet i Øje for øje rejste en væsentlig debat: er loven for alle - og er alle lige for loven? Dets spillestil var sikker uden at virke overgearret, scenebilledet og tempo ramte en fin balance - selv om det ikke havde samme tag i hele salen, var det alligevel beundring værd. - Men favoritten, dommerens personlige nummer ét, det var 1.g-ernes stykke om fiskene og forureningen! Det blev en vinder fordi det i sig rummede noget af det hele, musik, gøgl, farver, dragter, det var teater hvor man turde lege med mulighederne og samtidig være seriøs uden at blive stift højtidelig.

Klapsalverne efter det tætte opløb markerede at dommerens valg opfattedes som en fair afgørelse - og en god afslutning på de mange anstrengelser.

Den præmierede sceneudgave af »Fiskenes skæbne« blev opført af: Lone Kristensen, Jesper Pedersen, Mikkel Pødenphant, Lykke Hansen, Morten Will, Tom Anneberg, Martin Poulsen, Nis Beck Andersen.

Kontakts redaktion bringer til slut en tak til alle medvirkende - til lyrikere og dramatikere, skuespillere og scenefolk, samt til fødselshjælpere inden for murene. En særlig stor tak til Mette Madsen, Fink-Jensen og Sejer Andersen.

Ulla Andersen, Mikkel Pødenphant og Annemette Birch.

Præmierede manuskripter

Fiskenes skæbne:

Ulla Andersen, Annemette Birch, 1.g.

Sardinens sidste olie:

Charlotte Høm, Marie Luise Rosenstand Andersen, Lars Nielsen, 2.g.

Herluf Prins af Næstved:

Lisbeth Nedergaard, Peter Colquhoun, 2.g.

Det er dit valg:

Lisbeth Hein Christiansen, 2.g.

Priorsgade 54:

Julius Olsen, Peter Nielsen, 3.g.

Øje for øje:

Katja Munch, Birgitte Justesen, Dan Otzen, Mich. Plougmann, Mark Dalhof, 3.g.

Den ene af dommerne i Lyrikkonkurrencen talte på Trolledag og uddyber her sine indtryk og kommentarer:

DIGTENDE HERLOVIANERE 1987

Af Jens Fink-Jensen.

»Den bedste træning man kan få i at skrive er i grunden at skrive breve – men mest breve om sine egne oplevelser. Det skærper ens sans for at transponere oplevelsen fra forestillingen til mediet!«

Sådan lød bl.a. det svar Leif Panduro gav mig i et brev, da jeg i 1975 som kostelev på Herlufsholm nærrede seriøse ambitioner om at blive forfatter. Jeg skrev til den kloge mand for at få gode råd. Flere af disse råd er iøvrigt gengivet i den store nyligt udkomne Panduro-biografi.

Det råd at skrive breve, vidergav jeg til de forsamlede diple, duple og piple, da jeg Trollemorgen 1987 i Helenhallen, stod som dommer i den lyrikkonkurrence skolen havde udskrevet for 6. til 10. klasse. – Eller rettere som meddommer, idet kirkeminister Mette Madsen, som jeg i samarbejde med havde vurderet de indkomne digte, blev forhindret i at deltage ved præmieoverrækkelsen.

Skønt kun 7. klasse, 9.A og 9.B havde løst opgaven og indleveret en digtsamling, var det et stort arbejde at udføre den ansvarsfulde udvælgelse. De 3 samlinger indeholdt tilsammen ca. 70 digte! Dommernes opgave lød på at udpege dels den bedste digtsamling, dels det bedste digt i hver samling. Endvidere valgte jeg særligt at fremhæve yderligere 4 digte fra den vindende samling. Først og fremmest for bedre at kunne påvise bredden i stil og emnevalg blandt de mange bidrag.

Digtkonkurrencens overskrift var »Herlufsholm. her bor vi.« Og der er vi tilbage ved Leif Panduros ord. Digtene fra kosteleverne på Herlufsholm er i deres indhold nært beslægtede med de breve de jævnligt skriver hjem om deres glæder og sorger i hverdagen. Digtene tror jeg dog er langt mere afslørende og ærlige end brevene.

Det fremgår meget tydeligt af mange af

digtene, at de er skrevet af kostelever på Herlufsholm. Ord som »Femmadder, prækter, lal, ryle, heis, peder« etc. myldrer gennem digtene. Herlufsholm har sin egen livskraftige egnsdialekt. Stærkt lokalbetonet og geografisk afgrænset, men absolut i live.

Det er også tydeligt, at digtene i deres indhold knytter sig meget tæt til herlovianske lokaliteter og ikke kun til generelle kostskoleforhold, men det ligger jo også i opgavens formulering. Det opfattes afgjort af de fleste som noget »meget særligt« at gå på Herlufsholm. Og hvem vil benægte det? Selvbevidstheden er stor.

Det samme er imidlertid også angsten for mobning, for præfektens magtmisbrug, forældrenes forventninger, den manglende tilstedeværelse af piger i hovedskolens klasser etc. Dette, krydret med eksistentielle betragtninger over »hvorfor er jeg her« og »hvornår er jeg voksen« og »– hvordan « gør, at de indleverede digte giver et godt billede af især kostelevens situation på Herlufsholm 1987. Og dette til trods for, at deltagerne qua deres alder, naturligvis endnu ikke har fundet noget personligt ståsted og derfor endnu ikke har det nødvendige udgangspunkt for et modent, personligt, »litterært« vellykket digt. Men, og det må understreges; engagement har det ikke skortet på.

Og så et lille suk: Hvorfor mener så mange af bidragyderne at digte pinedød skal rime? Er påvirkningen fra den klassiske skoling så stor, eller har dansklærerne bundet de sagesløse poder noget på ærmet. Rim er ikke af det onde, det viser de store forbilleder os, men en efterhånden lang tradition har gjort det legalt og naturligt at digte uden at rim. Og rime er ikke af det gode, hvis de slører digtets klarhed, indhold og tone. De gamle klassikere kunne det der med at lette Smærte med Hjærte, men når den unge herlovianer tror at rimet er vigtigere end indholdet, så tager han fejl! Og den

deraf følgende omvendte ordstilling må efter min mening gerne forbeholdes hurtigglemte konfirmationssange.

Når alt kommer til alt, har det været en oplevelse at leve med i disse digteriske »breve« fra Herlufsholm anno 1987. Jeg kunne ønske mig, at skolen ved lejlighed invitere et par digtere til skolen for sammen med eleverne at arbejde videre med digtformen. Initiativet og indsatsen fortjener det. Der er fortsat masser at skrive hjem om?

Jens Fink-Jensen er født 1956, student fra Herlufsholm 1976 og fik afgang fra Kunstakademiets Arkitektskole 1986. Har bl.a. udsendt digtsamlingerne Verden i et øje (1981), Sorgrejser (1982), Dans under galgen (1983) og novellesamlingen Bæsterne (1986). 1987 udkommer bl.a. digtsamlingen Det fjerne land, samt en udgivelse af synthesizermusik komponeret og spillet af Jens Fink-Jensen.

Lyrikkonkurrencen:

Vindende klasse: 9.b med Vagn Andersen.

9.B 1. række fra venstre: Michael Damgaard, Christopher L. Caryesford, Jan Flyckt Bjørnsen, Anders Wedel, Jens Henrik Olesen, Peter Vedel Nielsen. 2. række fra venstre: Georg Emil Klem, Bent Anthony Sally, Søren Nordby, Henrik Søren Heiber Andersen, Christian Mellentin, Thomas Billeschou-Hansen. 3. række fra venstre: Jens Friholm Nielsen, Jimmy Trygve, Sebastian Sieck, Ken Nordquist, Philippe Ernest Baunøe, Tobias Jens Kampmann, Michael Warming, Christian Adam T. Gottschalch.

MAD

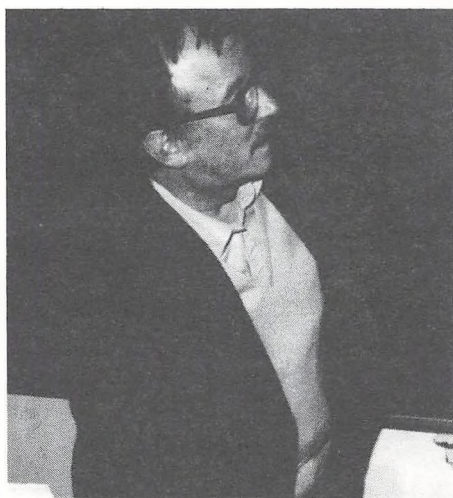
*Nu er vi på vej over til bordet
mens vi piller nullermændene ud af håret
en elev sidder og fumler
en anden sidder bare og gumler
og så skal vi endelig have dessert
det vi kalder splot
det er mad til en sulten kat!!!*

Kim Petersen 7.kl.

MORGEN

*Det ryler.....
som en grå karklud
står dagen for døren
våd og beskidt.
Nøgen pære i loftet,
karlekammer, stald,
dumme kreaturer, sløve, søvnige,
sure tæer, lummer fims
og endeløst skænderi.
Kamp om koldt vand,
den stærkes ret –
idioter, idioti!
Hvad skal jeg egentlig her?
Jeg?*

Søren Nordby 9.B

Vagn Andersen.

KLANEN

*Mellem de røde mure ligger
lektietimens plager
som en sur tåge –
men i datarummet
sidder de frelste
i deres flimrende indbilskhed.
Her er der ingen,
som bekymrer sig.
Elektronisk leg for særlinge.
De tror,
at Oehlschläger er en trommeslager –
og denne visdom
er der ingen,
der ta'r fra dem.*

Christian Mellentin 9.B

DOMMERNES UDVALGTE: —

Bedste digt hos 7.kl.: MAD, udmærker sig ved i korthed at beskrive en typisk situation. Det er herloviensk, har lune, der er noget skægt, vaklende, snublende OG charmerende over det.

9.A: ÅRSTIDERNE, det er en smuk idé at skildre livet på Herlufsholm gennem de fire årstider. det rimer og er alligevel temmelig mundret.

9.B: MORGEN, viser en god sproglig bevidsthed, det er godt set og det beskriver kostskolehverdagen i stærkt sanselige billeder.

Bedste samling: 9.B: Den mest fyldige og klart mest modne samling.

Endvidere fremhæves følgende 4 digte fra den bedste samling: KLANEN, for den fine håndtering af en kritisk holdning til visse interne skoleforhold.

KONFLIKT, for en rammende og alligevel humoristisk skildring af elev/forældreforhold.

MAUSE, for en oprigtig og rørende behandling af kostelevens hjemvé.

SPØRGSMÅL, for digtets gode indre diskussion omkring spørgsmålet »Hvorfor er jeg her?«

SPØRGSMÅL

'eg er ikke på Herlufsholm uden grund –
nen hvilken?
og hvorfor?

Måske mine forældres ambitioner,
måske min opførsel derhjemme –
eg ved det ikke.

Med mig har jeg kun
fortiden
og minderne –
nen til hvilken nytte?

Nu har jeg været her
tre måneder
og har stadig ikke fundet ud af
hvorfors?
eg er her måske ikke uden grund –
nen hvilken?

Søren Nordby 9.B

KONFLIKT

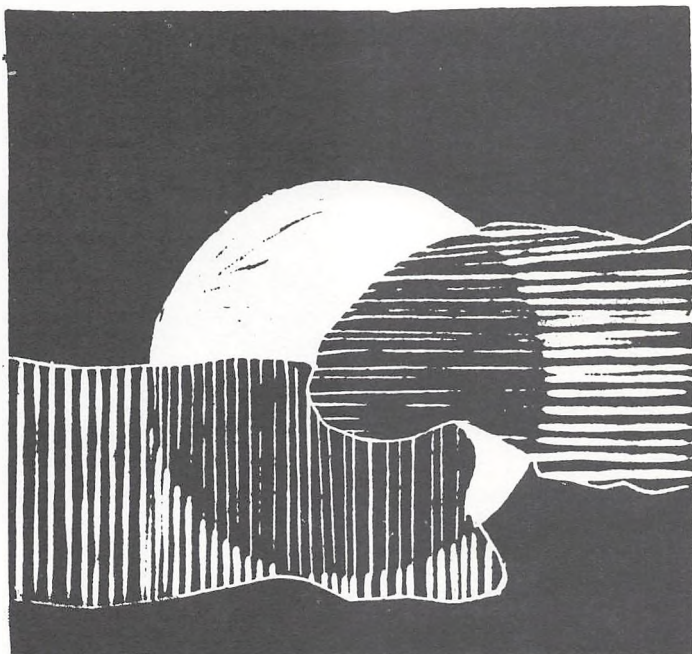
»Hvordan går det så?«
»Meget godt.«
»Er du glad for at være her?«
»Ja, ja.«
»Hvad laver du?«
»Ikke no'et.«
»Laver du ikke noget?«
»Jo, jo, altså, men –«
»Du opfører dig vel ordentligt?«
»Ja, naturligvis, men ti nu –«
»Du passer også dine lektier?«
»Ja, ti nu stille!«
»Du ved vel, hvor meget vi ofrer på –«
»Åhr, hold så kæft!«
»For du skulle jo gerne blive til –«
»Hold så helt kæft!!«

9.B fælles

MAUSE

Omkring de røde mure
ligger duften
fed og håndgribelig.
Hm, det lugter brunt!
Frikadeller måske, eller steg?
Ja, ja!
Stegt lever?
Næ, næ!
Eller sild?
Gud forbyde!
Det kan selvfølgelig være flæsk eller
biksemad eller måske, ja måske kylling,
for and er det nok næppe.
Nå, uanset hvad, ned skal det jo –
men det dufter i hvert fald.
Det dufter af barndom,
hjemme,
Mor!

9.B fælles

E.T. 1/10

Thomas Njor, 7.kl.

ÅRSTIDERNE

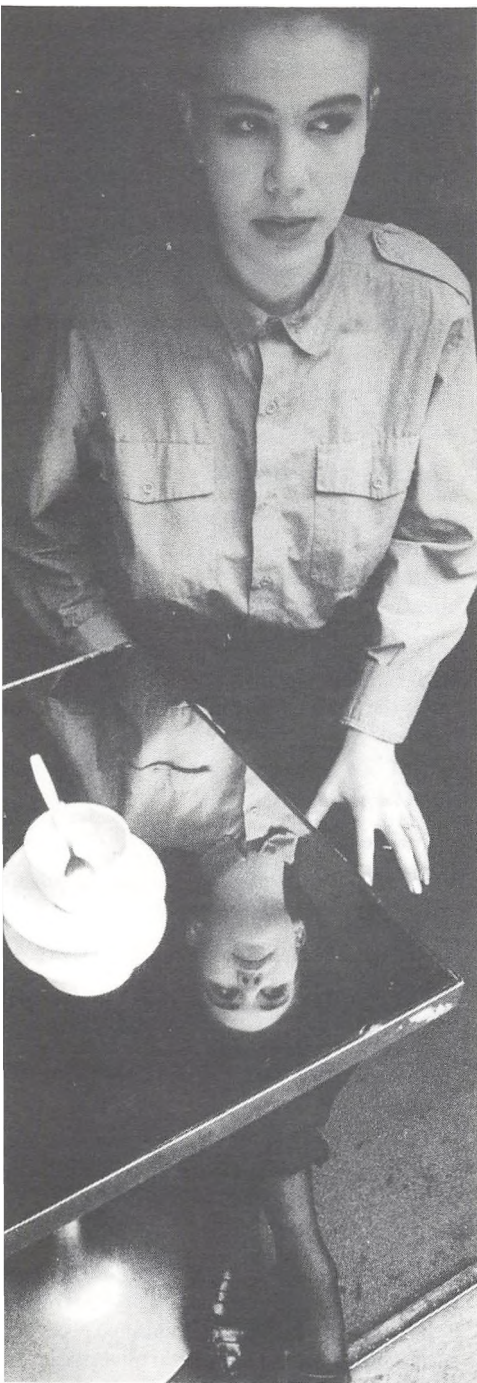
På togbroen er øflaskerne
 fremme igen,
 alle er glade, friske og fri, men
 Heis fra skolen kommer og går –
 han ser efter flaskeskår.
 Blå øjne og udslåede tænder
 ses, når man har mødt en skokser
 med alt for løse hænder.
 – Det er forår.

De »grønne« glemmes,
 for eksamen nå's,
 og snyderegler hentes
 frem fra hjernens bås.
 Belmere prøver for første gang,
 hvordan eksamen kan føles tør og lang.
 Diplene hentes, og lærerne er glade,
 for det er sommer, og alle vil bade.
 – Det er sommer.

Sommeren er ovre, og bladene falder –
 man skal igen vænne sig til klokken,
 der kalder –
 Det bliver koldere, og solens styrke svækket
 mens Nyhavens plæner af rimfrost dækkes.
 Man ser frem til bleballet
 og kartoffelferiens glæder –
 de to hører med til efterårets sæder.
 – Det er efterår.

Vinteren kommer – den hårde jord dækkes
 og Starks kolde flade må ikke flækkes.
 Ski og skøjter findes frem,
 mens latintimerne bli'r kedeligere
 med qvis, qvae, qvam.
 Lærerne minder os om terminens kommer
 men vi ta'r os til ho'det og stikker hånden
 lagt ned i lommen.
 – Det er vinter.

Lars Svensson & Christian Eriksen 9.A

Blandt de vindende seks manuskripter har Kontakt valgt at trykke Lisbeth Heins bidrag. Dets styrke ligger i atmosfæren, i de følte og ofte lavmælte replikker – og ikke mindst i det personlige engagement i stykkets emne.

Og da det sandsynligvis ville have svært ved at hævede sig i skolens store teaterrum, »opføres« det i stedet her, på den gode læsers indre scene!

DET ER DIT VALG

Lisbeth Hein Christiansen.

Scenen er en café i den indre by. Selve caféen er af den slags, som har vundet indpas i de seneste par år i Danmark; enkel men elegant: små borde med tilhørende stole lavet i metal. Rundt omkring er der placeret grønne eksotiske planter, for at give den glød af eksklusivitet og varme, det kolde metal ikke kan give. Servetricerne er kønne og fikst klædt på, og ligemeget hvor travlt der er, smiler de venligt.

I det fjerneste hjørne, ud mod gaden, sidder en enlig pige og venter. I hånden holder hun et skod af en Grøn Cecil, hun er nervøs, kigger stift ud af vinduet og stryger den lyse lok, der hele tiden falder ned på den blanke pande, væk. Hendes ansigt er blegt og anspændt, skuldrene er smalle og falder forover.

Dørklokken ringer og en ung mand med et drenget udseende træder ind ad døren. Han er, som de fleste unge, iført cowboybukser og cowboyjakke, hans hår er mørkt og kort fortil, men langt i nakken. Han får øje på pigen i hjørnet og styrer målbevidst derhen. I det han slænger sig ned på stolen, sætter han et betuttet ansigt op og siger bekymret:

DRENGEN: »Hør, hvem har tisset på din sukkermad min pige, du ligner jo en levende død«.

PIGEN: »Jeg er glad for, at du kunne komme, jeg har sådan en brug for at snakke med dig«.

DRENGEN: »Selvfølgelig, ingen årsag, hvad gør man ikke for sin pige... men sig mig engang, hvad er der galt, det ser ud til at være noget temmelig alvorligt«.

PIGEN: »mmm«.

Hun kigger ned i bordet.

DRENGEN: »Skal jeg hente os 2 cappucino, så kan du jo samle mod til at lette dit hjerte til mig imellemtiden?«

PIGEN: »Det kan du da godt«.

Hun roder i sin taske, efter sin pung, men han holder afværgende sin hånd op.

DRENGEN: »Niks, denne her er på mig«.

Imens drengen bestiller 2 cappucino hos servettricen, tænder pigen sig en ny smøg. Da drengen kommer tilbage, tager han hendes cigaret fra hende og skodder den.

DRENGEN: »Du skulle ikke ryge så meget, det ender med, at du får lungekræft, du plejer da heller ikke at ryge til daglig, det er da kun til fester og sådan. Fortæl mig nu, hvad der er galt, siden du er så nervøs«.

Han kigger undersøgende på hende.

PIGEN: »Jeg er gravid«.

Hun kigger direkte på ham og han stivner et øjeblik.

DRENGEN: »Hvad er du? – Hvad er det du siger?«

Hun ser stadig direkte på ham og siger så meget langsomt.

PIGEN: »Jeg..er..gravid«.

Han trækker sig lidt forskrækket tilbage og kigger spørgende på hende.

DRENGEN: »Hvordan i alverden er du blevet det?, vi har da altid passet på!«

Hun kigger til siden og siger lavt:

PIGEN: »Åbenbart ikke godt nok«.

DRENGEN: »Er du nu sikker på, at du er...øh... gravid, er der ikke noget med, at piger godt kan springe en måned eller to over – det kunne jo være...«

Han ser forhåbningsfuldt ind i hendes ansigt, men hun ryster bare trist på hovedet.

PIGEN: »Jeg har lige været hos lægen, hun sagde, at min prøve var positiv«.

DRENGEN: »Jamen... hvad vil du nu gøre??«

Hun siger lidt aggressivt:

PIGEN: »Hvad jeg vil gøre, hvad mener du, det er da ikke kun mig, vi har da været to om dette her, du kan da ikke bare lægge hele ansvaret over på mig!«

DRENGEN: »Undskyld, det var jo ikke sådan ment, jeg mente jo bare, at vi bliver nødt til at finde ud af noget, inden det er for sent...«

Pigen kigger provokerende på ham, med ansigtet lidt på skrå.

PIGEN: »For sent til hvad?«

Han ved ikke rigtigt, hvor han skal gøre af sig selv – og siger så lidt tøvende:

DRENGEN: »Ja... til at få det... fjernet«.

PIGEN: »Hvem siger, at jeg skal have det fjernet?«

Han får et forbavset udtryk i ansigtet og lidt trodsigt siger han:

DRENGEN: »Det blev vi sgu' da enige om, den gang vi sad og snakkede om, hvad vi ville gøre, hvis nu det skete«.

Lidt mere blidt:

»Kan du ikke huske, at du sagde, at ligemeget hvad jeg sagde, ville du have det fjernet, ellers ville det ødelægge din uddannelse og for såvidt også min, for jeg ville jo blive nødt til at afbryde mine studier og tage et job, for at tjene penge«.

Hun trækker på skuldrene.

PIGEN: »Det var dengang... det er anderledes nu, nu er jeg gravid og jeg er i tvivl om hvad jeg skal gøre.«

DRENGEN: »Jamen prøv at tænke på konsekvenserne af at få et barn...«.

Desperat siger hun:

PIGEN: »Det er mig der er gravid, du aner intet om, hvordan det føles at gå rundt med noget af dig og mig inden i maven.«

Idt tøvende:

Noget levende...«.

DRENGEN: »Jeg ved at det er svært for dig, men det er da heller ikke helt let for mig. – Det kommer jo nærmest som et chok, jeg prøver bare at hjælpe dig.«

Han ser hjælpeløst på hende.

PIGEN: »Du må undskylde, at jeg farer sådan op, men jeg aner ikke mine levende råd.

Det føles forkert at få en abort, det er som at kræbe noget vi har skabt... på den anden side vil det unægteligt ødelægge en hel del for både dig og mig, hvis jeg gennemførte graviditeten.«

De kigger begge to ud af vinduet, han tager hendes hånd.

DRENGEN: »Hvis du beslutter dig, eller jeg måske hellere sige, hvis vi beslutter os for at få barnet, må vi først gøre os helt klar på, hvad det indebærer. F.eks. at vi begge to må afbryde vore studier, i hvert tilfælde for en tid, for at forsørge og passe barnet – plus – vi skal finde noget at bo i...«

PIGEN: »Du glemmer helt, at du får en mulighed for at tage en lille blød baby i dine arme og kan sige, at dette barn er noget af dig og mig!!«

DRENGEN: »Der var ikke noget jeg hellere ville, når jeg engang har fået skabt mig en solid tilværelse.«

Hun kigger spørgende på ham.

PIGEN: » Men altså ikke nu???«

DRENGEN: »Du må prøve at forstå mig, jeg vil os jo kun det bedste.«

PIGEN: »Det er bare det, man har jo hørt så meget om følgerne af abort.«

En meget neutral person kommer ind fra siden, står lidt i baggrunden, ikke for opsigtsvækkende, men samtidig så tydelig at man kan fornemme vedkommende. Personen skal nærmest fungere som en »oplysningsmaskine«. Meget neutralt og monotont oplyser vedkommende følgende:

»I 1985 fik 8632 kvinder i aldersgruppen 15-24 år foretaget abort i Danmark. Registreringen omfatter ikke den psykiske nedtur, som ofte forekommer, og nok meget p.g.a. hormonale ændringer, men heldigvis er det sådan at de fleste har mulighed for, med ven/veninde eller nær familie, at få bearbejdet vanskelighederne til fordel for aborten.«

I mellemtiden sidder drengen og pigen stille overfor hinanden; han holder hendes hænder i sine. Da »oplysningsmaskinen« forsvinder, løfter drengen sit hoved og siger ud i luften:

DRENGEN: »Ja, hvad ved vi egentlig om det at få foretaget en abort.«

Pigen sidder og gruer, hun rejser hovedet, vågner ligesom op og siger bestemt:

PIGEN: »Efter mit valg, vil jeg ikke være i tvivl om, at jeg valgte det rigtige.«

TÆPPE.

EFTERORD: Jeg har valgt at lave en enakter, der omhandler emnet abort, bl.a. fordi jeg synes at oplysningerne om de psykiske mén, der kan forekomme efter en abort, er utrolig dårlige. Det er et emne, der bliver taget alt for »varsomt« på, hvis man f.eks. slår op i et leksikon under abort, står der ikke et ord om eftervirkningerne af abort. Leksikonnerne nævner også kun de grupper, der hyppigst får foretaget abort (såsom kvinder med livmodersygdomme, kvinder med sukkersyge eller andre infektioner). De fortæller intet om kvinder, der får foretaget abort, fordi de enten ikke har mulighed for eller energi til at gennemføre graviditeten.

Alt i alt, mener jeg, at der er en stor mangel på pjecer, oplysnings- og debatfilm om dette emne.

Fællesarrangementer, musæums- og virksomhedsbesøg, gæstelærere osv kan ikke altid få fortjent omtale i Kontakt. Derfor har vi plukket et par arrangementer ud – her refereres de af elever blandt publikum, så vi får indtryk af brugernes reaktion.

Fællesarrangement

Forskelle og misforståelser mellem de arabiske og de vestlige lande, især Danmark

Nis Beck l.g.

Torsdag den 27. november kl. 10.45 fik skolen besøg af en gæstetaler, Hussein Secrudat. Gæsten er palæstinenser, født på Vestbredden af Jordan floden og ikke så langt fra Oliebjerget, og han er tilhænger af den Islamske tro, altså muslim. Han har været i Danmark i tyve år, bl.a. ved Kbh's universitet og TV, og er den officielle rådgiver for Hendes Majestæt Dronningen i sager vedrørende skik og brug forbundet med forhandlinger med, og rejser i de arabiske lande.

Foredraget startede med en introduktion til emnet ved hjælp af fjernsyn og videoapparat. Filmen startede med nogle scener fra et arabisk land og noget karakteristisk arabisk musik. Der blev vist klip fra danske skoler, hvor klasses Diskussion gav et misvisende billede af en typisk araber – en Mafia forbryder.

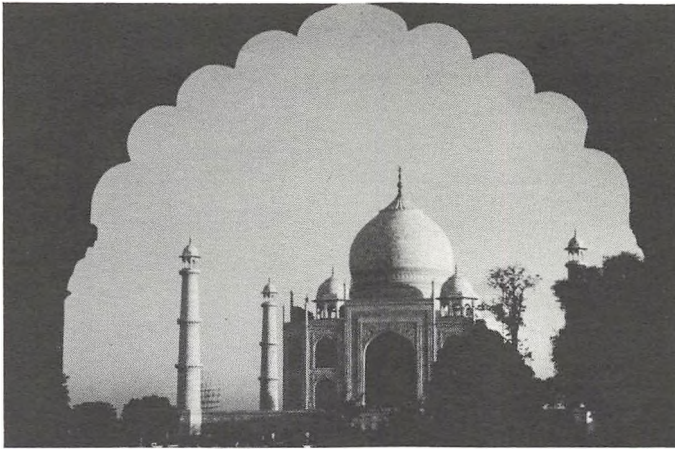
Hussein Secrudat fortalte om sin ankomst til Danmark og om danskernes kærlighed for symmetri og proberhed, og om deres reaktion overfor fremmede. Han gik videre til at for-

tælle om den Islamiske tro og dens indoktrinering og om Koranens funktion som vejleder i dagligdagen.

Forskelle mellem danskernes og araberens tankegang blev skildret idet Hr. Secrudat gav udtryk for at danskeren i langt højere grad er mere optaget og besat af at bestemme og administrere forløbet af sit liv end araberens, som er mere skæbnetro og ikke så optaget af det nutidige. Hr. Hussein kom også ind på de problemer der er forbundet med indførelsen af den vestlige kultur.

Kvindens position i familien blev også omtalt. Kvinden betragtes som husets »søjle« og forventes at klare det praktiske og sørge for at husholdningen fungerer. Hun administrerer ofte økonomien i huset og vinder status ved at avle børn.

Til sidst var der lejlighed til en livlig spørgerunde og efter det takkede Rektor på skolens vegne Hr. Hussein Secrudat for besøget og opfordrede tilhørerne til avislæsning og til at følge mere med i aktuelle begivenheder.

Fællesarrangement

Rejse i Indien

Birgitte Justesen, 3.g.

Tirsdag den 20. januar havde skolen den fornøjelse at have besøg af to »gamle« elever, Lars Thorslund Pedersen og Mikael Stanly Pedersen (studenter 1986), som holdt foredrag om deres rejse i Indien. Det samlede gymnasium havde i Helenhallen lejlighed til at høre om deres spændende oplevelser samt til at se lysbilleder fra rejsens højdepunkter.

Turen rundt i Indien fandt sted efteråret 1986, den varede 3 måneder og kostede 26.000 kr for hver.

Første mål i Indien var Bombay. Derfra gik det først mod nord til bl.a. Katmandu, Parna, Delhi og tilbage til Bombay igen. Senere gik deres rejse sydpå til Madras, Madurai, Bangalore og igen tilbage til Bombay, hvor rejsen sluttede.

Udreisen til Bombay var selvfølgelig nøje fastlagt, men derefter var der ikke nogen fast rejseplan. Lars og Mikael havde begge et togpas, der gjorde det muligt for dem at rejse rundt i det meste af Indien for ganske få penge.

Det fremgik tydeligt af foredraget og lysbillederne, at indernes kultur og levevis er meget forskellig fra vor. Lars og Mikael fortalte, at de var blevet meget fascineret af landet, og at

deres rejse havde været en kæmpeoplevelse fyldt med nye og spændende indtryk.

De viste os nogle flotte lysbilleder bl.a. af det utrolig smukke tempel, Taj Mahal, der er for Indien, hvad Eiffeltårnet er for Frankrig, og af de store smukke templer der er hugget ud af klipperne.

Fra en naturpark var der flotte dyrebilleder, hvor især et kæmpe stort og farligt næsehorn havde gjort faretruende indtryk på Lars og Michael trods ledsagning af en guide.

Rejsefællerne berettede endvidere om besøg på en krokodillefarm, ridetur på elefanter, køretur i oksekærre og sejltur på kanaler, alt sammen meget fremmedartet og spændende.

Vi så også billeder af, hvorledes folk lever og bor i dagligdagens Indien. Lars og Mikael boede på et tidspunkt hos en indisk familie, der var uendelig gæstfri – da danskerne rejste, fik de endog afskedsgaver af familien. Slutelig viste Lars og Mikael et billede af to kønne indiske piger, hvis fædre tilbød dem at tage pigerne med hjem til Danmark ganske gratis. Dette fantastiske tilbud afslog vore reseedlere mærkeligt nok!

Det var et spændende og interessant foredrag, der sikkert har givet mange af os lyst til at rejse ud for at opleve andre lande med fremmedartet kultur, natur og levevis.

Tak til Lars og Mikael for en farverig rejsebeskrivelse gennem Indien.

KONTAKT HERLUFSSHOLM

SKOLENS KONTOR

8.30 - 11.30 tlf. 03 72 60 97

sekr. Eva Bardram

Rektor Gert Olsen, privat 03 72 07 08

Adm. insp. lektor Normann Jørgensen

9.30 - 11.30

GODSKONTORET

03 72 01 01

(henvendelse vedr. økonomi)

VARMECENTRALEN 03 72 72 79

SOVESALENE træffes bedst 16.30 - 17.30

VUEN 03 72 10 98

Lektor Lars Bardram

SKOLEBYGN. VEST 03 72 76 13

O. lærer Sten Løth

SKOLEBYGN. ØST 03 72 00 20

Lærer Jan Jensen

EGMONTGÅRDEN 03 72 03 71

O. lærer Bent Zwergius

MUSEET 1 03 72 32 66

Adj. Niels Chr. Koefoed

MUSEET 2 03 72 04 98

Adj. Nils Aarsø

LASSENGÅRDEN 03 72 04 30

Adj. Niels Ulrichsen (boginspektør)

BIRGITTE GØYEGÅRDEN

Jørgen Hvidtfelt Nielsen, lektor., studievej.,

03 73 06 50

SUS 03 72 03 45

Sygeplejerske Mie Sehested

LINNEDSTUEN 03 72 43 05

Fru Braae (henv. vedligeh. af tøj)

ØKONOMA 03 72 04 83

Fru Susanne Andersen

SKOLENS ØVRIGE LÆRERE:

Vagn Andersen, o.lærer, 03 80 08 27

Elevtelefon: 03 80 01 70

H. Wohlfahrt Andersen, studielektor,

03 72 27 48

Hans-Jørn Bentzen, adj., 03 59 41 18

Poul Bentzen, o.lærer, 03 78 22 27

Lise Casmose, lærer, specialundervisning

Bjørn Christensen, adj., 03 73 84 65

Karen Fanø, lektor, 03 72 61 18

Pram Gad, adj., 02 40 61 20

Helene Gottlieb, adj., 03 61 71 78

Anna Sofie Hansen, adj., studievejleder,

03 79 72 10

Hans Hansen, adj., 03 72 86 31

Sv. Åge Houmann, adj., 03 62 70 03

B. Illum, o.lærer, 03 72 90 23

Mogens Jensen, lektor, 03 72 24 71

Bj. Normann Jørgensen, lektor, adm.insp.,

03 72 26 13

Sv. Krarup-Christensen, adj., 03 81 71 77.

Jens Krogh-Madsen, lektor., 03 72 61 18

Bjarne Levin, lærer, 03 74 74 46

Carsten Levinsen, lektor, 03 73 18 05

Jørgen Løwe, lærer, 03 75 16 13

Maribo Mogensen, o.lærer, 03 72 93 55

Erik Anker Nielsen, adj., 03 72 81 08

Louis Nielsen, adj., 03 73 54 35

Mads Nielsen, lektor, 03 72 45 33

Benny Njor, lærer, 03 74 69 85

Kristian Olsen, lektor, 03 72 62 32

Marianne Olsen, adj., 03 72 62 32

Ole Pedersen, adj., studievej., 03 75 66 65

Jens Trandum, adj., 03 72 71 28

Gunnar Værgø, adj., 03 73 01 58

VED ORDINÆRE REJSEWEEKENDS

Bustransport: Afg. Herlufsholm ca. 14.15 ank. Kbh. Hovedbanen ca. 15.45

Afg. Herlufsholm ca. 14.05 ank. Korsør til forbindelse Fyn-Jylland.

Afg. Kbh. Hovedbanen 19.30 afg. Korsør afpasset efter forb. Nyborg-Korsør

Bussernes holdeplads i København ved TB-stationen i Ingerslevgade.